

Vestitorul

numelui lui Iehova

"Străjerule, cât mai este din noapte?"

Isaia 21.11

Anul 3

* Maiu *

No. 5

Conținutul:

Nădejde pentru un copac 67

Copacul nădejdi 73

Apare odată pe lună

Editori:

SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.

Sec. Anonimă

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

© W.T.B. E.T.S.

un studiu sistematic al Bibliei și oferă și altă literatură pentru încurajarea acestor studii. Ea publică între altele articole potrivite pentru instruirea publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate partidele, de toate sectele, de toate insinuațiile în general. Ea este fără rezervă în serviciul lui Iehova Dumnezeu, în serviciul împărăției sale a cărei Rege este Cristos. Ea n'are un punct de vedere dogmatic, dimpotrivă; cititorul este invitat să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfintei Scripturi. Ea nu se amestecă în nici o controversă și coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

IN ROMANIA RASPUNZATOR PENTRU EDITURA:
BERCEA VASILE, BUCUREȘTI, Str. CRIȘANA No. 33

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13* (Versiune engleză).

Sfânta Scriptură învăță clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al pământului și Dăătorul de viață al creaturilor sale. Că Logosul a fost începutul creației sale și agentul activ al său la crearea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus. Că omul a călcat cu voința legea lui Dumnezeu și astfel a căzut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii s'au născut ca păcătoși și n'au niciun drept la viață.

CĂ ISUS a devenit om pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului; că a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele căruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația lui Iehova și să proclame hotărârile sale așa cum sunt exprimate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împărăției tuturor acelorora care voiesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer și fuzionează acum împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Christos a început să o stabilească. Că sapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restatornicii și vor trăi vecinic pe pământ.

Misiunea sa

ACEASTA REVISTA este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa cum sunt revelate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice cari sunt folositoare cu deosebire marturilor lui Iehova. Ea pregătește pentru ceilalți săi

Prețul abonamentului anual

România:	Lei	120.—
Cehoslovacia:	Coroane	24.—
Franța:	Franci francezi	20.—
Belgia:	Franci belgieni	24.50
Statele-Unite:	Dol.	1.—
Canada:	Dol.	1.50

Adrese pentru comandă:

România:	Str. Crișiana 33, București 2
Cehoslovacia:	Tylova ul. 16. Praha-Smichov
Iugoslavia:	Visegradska ul. 15, Belgrad
Franța:	129, Faubourg Poissonnière, Paris IX
Belgia:	66, rue de l'Intendant, Bruxelles
Statele-Unite:	117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Canada:	38-40 Irwin Ave., Toronto, 5, Ont.
Australia:	7 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.

Vă rugăm să vă adresați totdeauna la Societate.

(Această revistă apare în mai multe limbi).

Programul de radio

BORDEAUX, Radio-Sud-Ouest	Lungime de undă 201,1 m.
Luni	19.45—20.00
RADIO-NORMANDIE-Fécamp	Lungime de undă 205 m.
Marți	20.15—20.30
RADIO L. L. PARIS, 0,8 kw.	Lungime de undă 364 m.
Vineri	20.15—20.30
RADIO TOULOUSE, 8 kw.	Lungime de undă 335 m.
Miercuri	19.50—20.05
RADIO-VITUS, Paris	Lungime de undă 222 m.
Marți	20.00—20.30
Joi	20.00—20.30
Sâmbătă	20.00—20.30
Duminică	12.00—12.30
RADIO WALLONIA-BONNE ESPERANCE (Belgia)	Lungime de undă 201,07 m.
Miercuri	15.00—15.15
RADIO-TALLINN (Reval)	Lungime de undă 296,1 m.
Duminică	16.30—17.30

NĂDEJDE PENTRU UN COPAC

„Un copac, și tot are nădejde: căci când este tăiat, odrăștește din nou, și iar dă lăstari. Când i-a îmbătrânit rădăcina în pământ, când îi pier trunchiul în țărână, înverzește iarăș de mirosul apei, și dă ramuri de parcă ar fi sădit din nou.” — Iov. 14:7—9.

IEHOVA este izvorul vieții. Toate creaturile cari trăiesc trebuie să învețe acest adevăr vecinic. Deci toți trebuie să știe că Iehova este atotputernicul Dumnezeu, și înafară de El nu este altul. Iehova și-a pus Numele său mare pe Fiul său iubit, și l-a pus de justificatorul său; și acuma spune popoarelor de pe pământ: „In Numele Lui vor nădăjdi neamurile”. Cei ce vin la o cunoștință a îngrijirii plină de har a lui Dumnezeu pentru oameni, se bucură de cunoștința, că nu s'a dat nici un alt Nume sub cer, în care poate să vină viața la neamul omenesc, decât a Fiului său iubit, și lucrul acesta s'a făcut de Dumnezeu.

Iehova a lăsat să se însemne profețiile sale, pentruca oamenii sinceri și cu bun simț din timpul prezent să poată observa și cunoaște că Cel Prea Înalt a hotărât, ca să dea viață vecinică acelor din neamul omenesc, cari îl iubesc și îl servesc. Cuvintele de mai sus citate din cartea lui Iov sunt profetice, și se referă la căderea omeniței și a conducătorului ei, precum și la îngrijirea plină de har a lui Iehova pentru ridicarea omului căzut, ca să poată trăi.

Iov era un om cu o experiență bogată și fără îndoială a umblat prin păduri, și vede copacii creștând pe țărmurile apelor. Cedru este un simbol al unei creaturi vii, fiindcă este un copac pururea verde, pentru aceasta închipue simbolic, că creatura lui Dumnezeu, omul, poate să câștige viață vecinică; și aceasta este adevărat pentru toate creaturile, cari trăiesc și ascultă de Iehova. Iov fără îndoială a observat însușirile cedrului, care în anumite împrejurări face să crească un nou copac dintr'un trunchiu perit. Cu ocazia acestor cercetări a ajuns într'un loc, unde odinioară stătea un cedru cu brațele sale pururea verzi întinse spre cer. Crengile zăceau pe pământ, trunchiul tăiat și pierit; numai bușteanul era în pământ și se părea că și acela este perit. Rădăcinile copacului au putrezit în pământ, și nu a rămas nimic din copac, ce ar fi dat semn de viață. Dar când mai târziu a vizitat trunchiul de copac, atunci a observat o rădăcină plăpândă, care și-a întins brațele mici spre apă, și cu nesățiu se adăpă din această umezeală dătătoare și fiitoare de viață; și iată, un copac nou a început să crească în locul copacului bătrân, putrezit. Din an în an văzu, cum continuă copăcelul să crească, cum își întinse crengile și brațele verzi și le-a întins spre cer, cași o expresiune de mulțumire față de Acela, care i-a întins apa și i-a dat viață. Când copacul a crescut mare, probabil că Iov se adăpostise sub el și asculta cântecul paserilor de pe crengile lui, care cântau lauda Dătătorului a toate darurile bune și desăvârșite. Atunci spiritul lui Iov a fost mișcat de Domnul Dumnezeu ca să scrie, și în mod profetic a scris: „Un copac, și tot are nădejde: căci când este tăiat, odrăștește din nou, și iar dă lăstari. Când i-a îmbătrânit rădăcina în pământ, când îi pier trunchiul în țărână, înverzește iarăș de mirosul apei, și dă ramuri de parcă ar fi sădit din nou.” (Iov. 14:7—9) Această profecie este o expresiune a scopului lui Iehova, ca să dea din nou viață celor ascultători ai neamului omenesc, precum din rădăcinile trunchiului vechi de copac a lăsat să crească un copac nou. Dumnezeu își manifestă lucrările sale minunate pe o cale simplă și naturală

și totuș plină de taină; și chiar pe această cale le descopere El acelora, cari îl iubesc.

Copacul mare

Cu o altă ocazie, mai înainte cu vreo 2500 de ani, Dumnezeu dădu unui om un vis, care, precum putem vedea acuma se referă tot la acelaș lucru, despre care a scris Iov în mod profetic în legătură cu copacul. Pe atunci Nabucodonozor era capul stăpânirii a treia mondială, prin urmare împărat peste toate popoarele, neamurile și limbile, cari trăiau pe atunci pe pământ. Dumnezeu a pedepsit națiunea necredincioasă a lui Izrael, întrucât a lăsat să se întâmple că împăratul Babilonului a învins pe Izrael și pe cei ce au mai rămas în viață i-a făcut prizonieri. Intre acei prizonieri duși în Babilon se găsea și credinciosul Daniel. Aceasta a avut loc cu unsprezece ani înainte de nimicirea desăvârșită a Ierusalimului prin împăratul Babilonului. La porunca împăratului, Daniel a intrat în slujba lui, era cinstit de către împărat, și petrecerea lui acolo era fără îndoială prevădită de Domnul, pentruca să se arate acolo voia lui împăratit de Dumnezeu în iconostatică, pe care Domnul l-a poruncit să o scrie, și care se referă la căderea și nimicirea neamului omenesc.

Cu o altă ocazie mai dinainte, la întrebarea lui Nabucodonozor, Daniel i-a povestit visul ciudat pe care l-a avut împăratul, și i-a tâlmăcit și înțeles. Pentru aceasta a avut Nabucodonozor încredere că Daniel era servul Celui Prea Înalt. (Daniel 2:1—45) Nabucodonozor din nou a avut un vis și vrăjitorii au fost din nou chemați, și nu erau în stare să tâlmăcească visul împăratului; și Daniel din nou a fost adus înaintea împăratului la porunca lui. Atunci împăratul a povestit lui Daniel visul pe care l-a avut despre un mare copac, în următoarele cuvinte: „Iată vedeniile cari mi-au trecut prin cap, când eram în pat. Mă uitam și iată că în mijlocul pământului era un copac foarte înalt. Copacul acesta s'a făcut mare și puternic, vârful lui se înălța până la ceruri, și se vedea de la marginile întregului pământ. Frunza lui era frumoasă, și avea roade multe; în el se găsea hrană pentru toți; fiarele câmpului se adăposteau sub umbra lui, păsările cerului își făceau cuibul în ramurile lui, și orice făptură vie se hrănea din el. În vedeniile cari-mi treceau prin cap, în patul meu, mă uitam, și iată că s'a pogorit din ceruri un străjer sfânt. El a strigat cu putere și a vorbit așa: Tăiați copacul, și rupeți ramurile; scuturați-i frunza, și risipiți roadele; fugăriți fiarele de sub el, și păsările din ramurile lui! Dar trunchiul cu rădăcinile lui, lăsați-l în pământ, și legați-l cu lanțuri de fier și de aramă, în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului și să fie la un loc cu fiarele în iarba pământului. Inima lui de om se va preface într'o inimă de fiară, și vor trece șapte vremuri peste el.” — Daniel 4:10—16.

Intrucât acest vis al lui Nabucodonozor însemnat în cartea lui Daniel este o profecie, într'o bună zi trebuie să se împlinească. Intrucât Scriptura declară că tot ceace s'a scris dinainte, s'a scris pentru poporul lui Dumne-

zeu, pentruca prin răbdare și incurajare să câștige nădejde; pe mai departe că această luminare mai mare se va da poporului lui Dumnezeu la sfârșitul lumii, putem fi siguri că la un anumit timp, în timp ce rămășița se află încă pe pământ, i se va da o pricepere despre această profecie, și anume încă înainte de ziua Armagedonului. (Romani 15:1) Iehova Dumnezeu lasă să se întâmple lucrurile acestea, cari împlinesc vedeniile aceste profetice; și aceste nu se pot înțelege mai încurând decât atunci când va fi sosit timpul hotărât pentru a le înțelege. Acum se pare să fi sosit timpul hotărât al lui Iehova să dea poporului său de pe pământ o pricepere despre capitolul patrulea a profetiei lui Daniel cu privire la visul despre copac, care stătea în mijlocul pământului. Priceperea despre acest lucru numai de aceea a venit, deoarece a sosit timpul hotărât al lui Dumnezeu pentru aceasta, și această pricepere aduce mângâiere aceluia, cari îl iubesc.

Vestire

¹ Capitolul patrulea a profetiei lui Daniel se incepe cu o proclamațiune, pe care probabil că împăratul Babilonului a lăsat să se dea. Proclamațiunea aceasta a fost dată după Nabucodonozor a trecut deja peste experiența înjositoare, — care dupăcum se arată în profetia aceasta, a durat „șapte vremuri”, — și după priceperea împăratului s'a restabilit din nou, și iarăș ședea pe tronul său. Proclamațiunea aceea a preumorit o proclamațiune mult mai importantă, pe care Domnitorul de drept al pământului o va face și va lăsa să fie vestită. Vedenia sau visul împlinit dă în știre că cele șapte timpuri ale națiunilor sunt pe sfârșite, și că lui Satan nu i se va îngădui mai mult ca să-și exercite și pe mai departe neîmpiedecat dominația supremă peste oameni. R, mai departe prin aceasta se arată faptul și mai important că împărăția lui Iehova a sosit; că pe Fiul său iubit l-a așezat pe muntele său sfânt în Sion, că Fiul a fost trimis ca să domnească între dușmanii Lui, și că a sosit timpul pentru justificarea Numelui lui Iehova. Proclamațiunea începe cu aceste cuvinte: „Nabucodonozor, împăratul, către toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile, cari locuiesc pe tot pământul: Să aveți multă pace!” (Daniel 4:1) Nabucodonozor închipse aici pe Christos Isus, dupăce acesta în 1914 — adică după expirarea timpului națiunilor — a fost ridicat pe tron, pe mai departe lucrul său ce a urmat, îndeosebi dela venirea sa la Templul lui Iehova. Numele Nabucodonozor înseamnă „Nebo (adecă: profetul) este scut contra nenorocirii.” Numele acesta corespunde bine asupra lui Christos Isus, marele profet al lui Iehova, ocrotitorul poporului lui Dumnezeu contra dușmanilor săi. Acestei rămășițe credincioase a transmis Domnul „mărturia lui Isus Christos”, și pentru aceasta merge Satan să poarte război contra lor. În războiul acesta Satan i-ar învinge, dacă nu ar fi ocrotiți și scutiți de mai marele Nebo, Christos Isus. A sosit timpul când Numele lui Iehova trebuie să fie justificat, și ceice doresc împreună cu Christos Isus să ia parte la lucrul acesta binecuvântat, trebuie să sufere, de mâna lui Satan și a slujitorilor lui. Fiind însă ei în Templu cu Christos, au asigurarea că îi va ocroti de atacurile dușmanului și în sfârșit îi va mântui cu desăvârșire.

² Proclamațiunea se adresa „tuturor popoarelor, neamurilor și limbilor” și corespunde precis poruncii, pe care Christos Isus a dat-o îndată după sosirea sa în Templu, anume: „Evanghelia aceasta a împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.” (Matei 24:14) „Mai întâi trebuie ca Evanghelia să fie propovăduită tuturor neamurilor.” (Marcu 13:10) „Acesta este timpul, când trebuie să se dea în știre popoarelor

depe pământ că Iehova este Dumnezeu atotputernic, că a sosit timpul pentru exercitarea judecăților sale prin brațul său puternic, și că toți cari doresc să trăiască pe El, Dătătorul de viață trebuie să-L cinstească. „Și am văzut un alt inger, care zbură în mijlocul cerului, cu o Evanghelia vecinică, pentruca s'o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărui seminți, oricărui limbă, și oricărui norod. El zicea cu glas tare: Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-i slavă; căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!” — Apocalips 11:6, 7.

³ Christos Isus, marele profet și Împărat își îndreaptă proclamațiunea către „toate popoarele”; ce dă de înțeles în primul rând către oamenii de pe pământ, cari în calitate de urmași ai Lui își păstrează neprihănirea față de Iehova, și a doua către clasa Ionadab, care sunt oamenii cu bun simț, cari doresc să cunoască și să facă voia Celui Atotputernic. Aceasta cuprinde și pe clasa „oilor”, care se bucură dacă poate face bine altora, deoarece crede și înțelege că aceștia sunt servii Dumnezeului atotputernic și a Fiului său iubit. Aici se arată deci urmașii credincioși ai lui Christos Isus, cari ca martorii lui Iehova duc soia proclamațiunii tuturor aceluia, cari au urechi de auzit. Ei sunt solii păcii, și ei vorbesc cu cuvintele Domnului lor: „Să aveți multă pace!” Așa sună și proclamațiunea publică a împăratului Nabucodonozor.

⁴ Intreaga lume se găsește acuma în nedumerire și strâmtorare, și ce privește planurile lumii, nu poate găsi nimic în ce să-și pună nădejdea; aceluia însă, cari doresc să cunoască pe Dumnezeu și pe Împăratul Lui, se dă în știre că „în Numele Lui vor nădăjdui neamurile.” Chiar așa precum Ionadab a fost adus în strânsă legătură cu purtătorii soliei păcii dumnezeiești. Despre această solie și despre solii cari o poartă stă scris: „Ce frumoase sunt pe munți, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mântuirea, care zice Sionului: Dumnezeuul tău împărățește!” (Isaia 52:7) Pentruca clasa Ionadab să poată pricepe proclamațiunea Împăratului, trebuie să i se vestească aceasta de cineva; și privilegiul acesta i s'a acordat rămășiței credincioase. — Romani 10:11, 15.

⁵ Este stabilit că Domnul Dumnezeu chiar pentru aceea lasă acuma să se priceapă profetia aceasta și altele, ca să dea asigurare rămășiței sale, ca să aibă o nădejde tare, de a intra în gloria vecinică și pentru a putea câștiga răsplata, cununa vieții. Fără de asigurarea aceasta, rămășița în urma multor persecuțiuni pe cari le îndură neconterit, s'ar descuraja. Acuma însă văd credincioșii că dușmănia, care aduce asupra lor suferințe și contrașiceri, este neapărat de lipsă pentru ei, pentru ca să aibă ocazie să-și dovedească devotamentul desăvârșit față de Iehova și să ia parte la justificarea Numelui său. Această asigurare le înmulțește credința și nădejdea, din care pricină înaintează mai departe, ridicând sus steagul Domnului, a vesti poporului adevărul și a-l învăța că numai în Numele Domnului Dumnezeu, și a Împăratului său și a Împărăției sale va găsi pace.

⁶ Împăratul (Isus) dă mai departe în știre bunătața și harul său și a Tatălui său și spune: „Am găsit cu cale să fac cunoscut semnele și minunile, pe cari le-a făcut Dumnezeu cel Prea Înalt față de mine.” (Daniel 4:2) Împăratul, Christos Isus se află dispus înălțător, deoarece a sosit timpul pentru justificarea Numelui lui Iehova în fața întregii creațiuni; și pentru aceasta i-a plăcut să dea în știre urmașilor săi credincioși, cum s'a purtat Iehova cu creațiunea, îndeosebi cu însuș Christos Isus și anume din zilele răscoalei din grădina Edenului până la ridicarea lui Isus Christos pe tronul său ca capul Sionului, a organizațiunii sfinte a lui Iehova. Aceasta este o dovadă pe mai departe și definitivă că Iehova este

Cel Prea Inalt. Semnele și minunile mari au început în anul 1914, când organizațiunea puternică a lui Satan s'a luat la luptă în cer cu organizațiunea și mai puternică de sub comanda Domnului Isus Christos, și când în urma acestui război Satan și hoarda lui nelegiuită a fost aruncată jos din cer. După aceasta marele Justificator a început să dea în știre în Templu rămășiței sale semnele și minunile arătate în capitolul doisprezece a Apocalipsului, și credincioșii atunci au început să observe organizațiunea lui Satan opusă cu dușmănie organizațiunii lui Iehova, și să cunoască că lupta finală va avea loc în Armaghedon. Din îndurarea Domnului „Vestitorul” în primăvara anului 1925 a publicat înțelesul acestor două semne și minuni. (Vezi T. de V din Mai 1925).

¹³ Înainte de venirea Domnului Isus la Templu, credincioșii de pe pământ au văzut în Isus Christos numai pe Mântuitorul și Răscumpărătorul omenirii, acuma însă îl cunosc ca pe Justificatorul Numelui lui Iehova, care prin lucrurile pe cari le-a suferit, și-a câștigat această înaltă poziție și și-a dovedit și destoinicia pentru această slujbă. A fost de lipsă să sufere lucrurile acestea, ca să-și păstreze neprihănirea și să aducă dovada că în cauza mare de discuție, dreptatea stă de partea lui Iehova. (Evrei 5:8, 9) Acum însă i-a plăcut să arate urmășilor săi credincioși semnele și minunile, pe care le-a făcut Cel Prea Inalt față de el, adecă față de Domnul Isus Christos, Fiul iubit al lui Dumnezeu. După această Christos Isus continuă să-și exprime admirația pentru iubirea nemărginită a Tatălui său, în următoarele cuvinte: „Cât de mari sunt semnele Lui și cât de puternice sunt minunile Lui! Impărăția Lui este o împărăție vecinică, și stăpânirea Lui dăinuiește din neam în neam!” (Daniel 4:3) Ca totdeauna, nu-și atribue șieși meritul, ci lui Iehova dă cinste și onoare. Intre marile și puternice minuni, la cari se face aluzie aici, este descoperirea că Dumnezeu știe totul dinainte, supremația și atotputernicia sa și predestinațiunea sa fără greșală. Desfășurarea înțelepciunii sale desăvârșite și a puterii sale nemărginite face pe toate creaturile, care au inimă curată să se oprească cu admirație, temere, și înduioșare — atât de puternice sunt lucrările Lui minunate. Cei ce iubesc pe Dumnezeu, încep să vestească cuvintele profetului său că toate națiunile sunt ca o nimica înaintea lui Iehova, și sunt privite de El ca o nimica și goli-ciune. (Isaia 40:17) „Și nimeni nu poate să stea împotriva mâinii Lui, nici să-i zică: Ce faci?” — Daniel 4:35.

¹⁴ Acuma a sosit timpul, când întrebarea din discuție, dacă Iehova este Cel Atotputernic, trebuie să se decidă și să se facă cunoscut înaintea creațiunii întregi, că El este Impăratul vecinicii și Cel Unic, care va domni peste pământ și-l va face un loc de dreptate; și adevărul acesta mare vrea marele profet și Impărat Christos Isus să-l dea în știre popoarelor de pe pământ. Satan și organizațiunea lui nelegiuită trebuie să dispară, și Iehova reprezentat prin Impăratul său de drept, „va domni din neam în neam (din veci în veci).” (Apoc. 11:15) Proclamațiunea să răsună peste întreg pământul că Justificatorul lui Iehova nu se va retrage, ci că El înaintea spre biruință și pelângă aceasta încontinuu arată faptele mari ale atotputernicului Dumnezeu. Deci cele trei versuri dela început a capitolului patru a profeției lui Daniel constituie un tribut, care se aduce lui Iehova înainte de povestirea visului. Intrucât însuș Nabucodonozor a fost un serv al lui Satan, aceasta este o dovadă pemaideparte a faptului că cuvintele de închinare și de laudă care la începutul proclamațiunii sunt îndreptate către Iehova, sunt profetice și de fapt și cu adevărat sunt cuvintele Domnului Isus Christos.

Putere împărătească

¹⁵ Nabucodonozor nu a fost o umbră a lui Christos Isus, ci o ilustrațiune a puterii și concepțiunii împărătești. Despre sine și despre visul său a zis împăratul vechiului Babilon: „Eu, Nabucodonozor, trăiam liniștit în casa mea, și fericit în palatul meu.” (vers 4) Aici este el numai Nabucodonozorul omenesc al istoriei, ce s'a petrecut înainte cu 2500 de ani, care în urma permișiunii lui Iehova a fost îmbrăcat cu putere ca să stăpânească peste lume și să execute judecata de pedeapsă a lui Iehova asupra Izraeliților necredincioși. În însușirea aceasta a fost folosit de Iehova ca ilustrațiune a puterii împărătești în înțeles abstract sau impersonal. El este un simbol al puterii stăpânitoare. El a avut visul acesta aproximativ opt ani înainte de proclamarea făcută la începutul capitolului patru. Cum arată versul douăzecișinouălea, pe vremea aceea Nabucodonozor se afla „în palatul său regal din Babilon.” Această parte a icoanei reprezintă nimerit că Nabucodonozor a fost folosit, ca să închipue putere împărătească.

Locul visului

¹⁶ Pe vremea proclamațiunii sale Nabucodonozor povestește iarăș despre visul, pe care l-a avut cu opt ani mai înainte, și după aceasta s'a împlinit în măsură mică: „Am visat un vis, care m'a spăimântat; gândurile de cari eram urmărit în patul meu și vedeniile duinului meu mă umpleau de groază.” (vers 5) Visul fără îndoială a fost cauzat și însemnat de puterea dumnezeiască și a fost o expresiune profetică a purtării sale cu puterea împărătească exercitată atât prin adversarul său cât și prin servul său. Pe vremea aceea, Nabucodonozor era căpetenia pământească a organizațiunii lui Satan; și visul, de care Nabucodonozor, cum mărturisește el însuș, a fost spăimântat, închipue, cum Iehova dă o prevestire îndestulătoare lui Satan și organizațiunii acestuia, care îi conturbă acuma comoditatea și liniștea asigurată prin ea însuș. Impăratul Nabucodonozor ilustrează în locul acesta puterea împărătească sau stăpânitoare, care se exercită de regenții pământului, cari constituie o parte esențială a organizațiunii lui Satan. „Am poruncit atunci să aducă înaintea mea pe toți înțelepții Babilonului, ca să-mi tâlcuiască visul.” (vers 6) Domnitorii pământului de sub conducerea lui Satan, întrebă mediatorii spiritiste, ca să le dea sfat ce cale să urmeze. Dar precum magilor nu le stătea în putere să dea răspuns întrebării împăratului Nabucodonozor, tot așa nici ingerii căzuți nu pot să dea acuma nici un sfat bun stăpânitorilor pământului.

¹⁷ Toți membrii organizațiunii lumesti nu sunt pentru Dumnezeu și Impărăția sa de sub Christos, prin urmare sunt contra Impărăției, și aceasta este adevărat, indiferent dacă în năzuințele lor de a face bine, sunt sinceri ori nu. (Matei 12:30) „Îndată au venit vrăjitorii, cititorii în stele, Haldeii și ghicitorii. Le-am spus visul, și nu mi l-au putut tâlcui.” (vers 7) Magii, vrăjitorii, cititorii în stele și ghicitorii reprezintă aici pe papa, pe cardinali, clerul, filozofii și alți învățați preținși ai lumii, cari caută să dea sfat stăpânitorilor politici de pe pământ. Dupăcum vrăjitorii, magii și cititorii în stele erau reprezentanții Diavolului, așa și înțelepții lumii enumărați mai înainte încă sunt servii Diavolului. Dar acești mercenari ai lui Satan și așanumiții „înțelepți” ai lumii nu pot descoperi scopul lui Iehova, cu toatăcă l-a depus în cuvântul său. Aceștia se sfiesc de Cuvântul lui Dumnezeu și urmăresc conducerea nebunilor și a ingerilor căzuți. Ei nu sunt sinceri, și pentru aceasta nu pot să înțeleagă cum stă scris: „El este preten cu cei fără prihană.” (Prov. 3:32) Pentru aceasta „înțelepții” lumii cu disperare își ridică

mămurile în văzduh și renunță la deslegare. Profetul lui Iehova a scris despre dâșii: „Deaceia toată descoperirea dumnezeiască a ajuns pentru voi ca vorbele unei cărți pecetluite. Dacă o dai cuiva care știe să citească, și-i zici: Ia citește te rog! El răspunde: Nu pot căci este pecetluită!” — Isaia 29:11.

13 Cum toți „înțelepții” păgâni s'au dovedit incapabili, să tâlcuiască visul, Nabucodonozor a trimis după Daniel. „La urmă de tot s'a înfățișat înaintea mea Daniel, numit Beltșațar, după numele dumnezeului meu, și care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți. I-am spus visul.” (vers 8) Daniel a primit dela Nabucodonozor numele Beltșațar, care înseamnă „Prințul lui Bel”, cu alte cuvinte, „Prințul încurcătorului” sau „favoritul lui Bel”; și aceasta corespunde întrucâtva înțelesului numelui Daniel. Nabucodonozor i-a dat numele acesta, „după numele dumnezeului meu, în care este duhul dumnezeilor cei sfinți.” Acesta a fost felul de expresie păgănesc pentru a spune, că Daniel este favoritul Celui Prea Înalt și a fost îndemnat de El și anume de puterea „dumnezeului tare”, care este Logos, care acumina este Christos Isus. Daniel niciodată nu a declarat că ar fi vorbit în numele lui Bel, cu toată că a fost numit după numele acestuia. În raportul lui Daniel nu apare deloc numele Iehova, și aceasta arată că raportul se trage dela un domnitor păgân, și este o dovadă pemaideparte despre autenticitatea lui. Imprejurarea că Nabucodonozor a trimis după Daniel, ca să tâlcuiască visul împăratului, arată că Nabucodonozor s'a văzut nevoit, ca să se adreseze mijlocit lui Iehova pentru luminare. Dela servii lui nu a putut obține, ci numai dela servul lui Iehova.

14 Numele Daniel înseamnă „Judecătorul lui Dumnezeu”. În locul acesta Daniel a preumbrit pe marele Judecător, Christos Isus, pe care Iehova l-a așezat ca judecător și căruia Iehova i-a transmis întreaga judecată și i-a dat putere să țină judecată. (Ioan 5:22, 27). Chemarea lui Daniel corespunde însărcinării lui Christos Isus din partea lui Iehova ca să-și ia domnia și să stăpânească între dușmanii Lui; și aceasta se referă așadar la anul 1914. (Ps. 110:2) „Înțelepții” lumești a organizațiilor comerciale, religioase și politice, au neglijat cu desăvârșire ca să descopere taina neamului omenesc; în 1914 Iehova a trimis pe Fiul său să domnească, în 1918 îl așază ca Judecător în Templul său și a poruncit neamurilor să asculte de El; „Domnul însă este în Templul Lui cel sfânt. Tot pământul să tacă înaintea Lui!” (Hab. 2:20) Înțelepții lumii dela acel timp încoace au avut ocazie să audă mesajul Domnului Dumnezeu, dar nu l-au luat în seamă. Imprejurarea că Dumnezeu a folosit pe Daniel să tâlcuiască visul, arată că Iehova prin reprezentantul său principal, Christos Isus, vrea să dea în știre rămășiței sale, peste care a ajuns sfârșitul veacului, hotărîrea sa, deoarece lucrurile acestea au fost scrise pentru ajutorul, mângăierea și nădejdea lor. (1. Cor. 10:11; Romani 15:4) Întrucât a sosit ziua judecării pentru neamuri, a sosit și timpul hotărît al Domnului, ca să descopere acelora cari îl iubesc și îl servesc înțelesul profeției tratate aici; și pentru aceasta putem aștepta plini de încredere, că Domnul ne va da deslegarea.

20 Nabucodonozor a povestit visul lui Daniel. Probabil că „înțelepții” păgâni erau de față, când Daniel a fost agrăit din partea lui Nabucodonozor ca „mai marele cărturarilor”. Aceste cuvinte ale împăratului nu dădură de înțeles, că doar Daniel ar fi avut ceva comun cu magii și ghicitorii păgâni; ci mai mult că își întrecut și să a avut întâietate înaintea lor în tâlcuire. Pentru aceasta s'a adresat împăratul către Daniel cu aceste cuvinte: „Beltșațare” căpetenia vrăjitorilor, știu că ai în tine duhul dumnezeilor sfinți, și că pentru tine nici o taină nu este grea; deci tâlcuește-mi vedepile, pe care le-am avut în vis.” (vers 9) Nabucodonozor și-a aous aminte că la o altă ocazie anterioară atotputernicul Dum-

nezeu din nou s'a folosit de Daniel, ca să deslege și să tâlcuiască împăratului visul lui despre statuia cea mare. (Daniel 2:1—45) Pentru aceea a avut încredere că Daniel, servul marelui Dumnezeu, îi va putea tâlcui și visul acesta.

C o p a c u l

21 Nabucodonozor cunoștea copacii; dar vedenia lui din vis despre un copac, care stătea în mijlocul pământului, l-a înspăimântat. Faptul că visul acesta stă însemnat în profeția Cuvântului lui Dumnezeu, arată că visul a venit dela Iehova și El l-a dat ca să illustreze hotărîrea sa cu privire la creațiunea pământească și stăpânitorul ei. Nabucodonozor a povestit visul și a zis: „Iată că în mijlocul pământului era un copac foarte înalt. Copacul acesta s'a făcut mare și puternic, vârful lui se înălța până la ceruri, și se vedea dela marginile întregului pământ.” — versurile 10 și 11.

22 Copacul care se înălța depe pământ spre cer ilustrează în înțeles abstract domnia supremă peste pământ împreună cu organizațiunea pământească supusă ei. Reprezintă așadar o creațiune vie a lui Iehova. Când Dumnezeu a creat pe om și alte suflete vii pe pământ, atunci a predat lui Lucifer domnia supremă asupra pământului. (Ezechil 28:13—15) Domnitorul de peste om ocupat o slujbă foarte înaltă, și aceasta s'a ilustrat prin copacul foarte mare, care s'a înălțat tare deasupra pământului. Această putere supremă și organizațiunea supusă ei, privește, cum se arată de origină pe Lucifer și mai târziu pe Satan, și aceasta este arătat de profetul Ezechil în cap. 31, versurile 2 și 3: „Fiul omului, spune lui Faraon, împăratul Egiptului și mulțimii lui: Cu cine te asemeni tu în mărimea ta? Iată că Asirianul era un cedru falnic în Liban; ramurile lui erau stufoase, frunzișul umbros, tulpina înaltă, iar vârful îi ajungea până la nori.” Alte traduceri a versului trei sună: „Iată un cedru stătea pe Liban.” Acest cedru a închipuit pe Satan și organizațiunea lui.

23 Când Lucifer a fost pus de către Iehova în poziția unui domnitor suprem peste oameni, atunci la început și-a exercitat slujba aceasta numai asupra lui Adam și a Evei, întrucât este vorba despre neamul omenesc. El a văzut însă posibilitatea, ca să-și lărgească puterea împărătească peste multe popoare, care se vor coborâ din Adam și Eva, deoarece Dumnezeu le porunci: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul, și supuneți-l.” (1. Moise 1:28) Lăcomia după câștig mărșav sau „iubirea de argint” a mânat pe Lucifer, ca să facă din omienire un articol de negoț. Acesta a fost începutul, sau „rădăcina tuturor relelor.” (1. Tim. 6:10) Copacul, adică puterea împărătească sau domnia supremă împreună cu organizațiunea subordonată ei, acolo a început să se întindă; și pentru aceasta stă scris: „Copacul acesta s'a făcut mare și puternic, vârful lui se înălța până la ceruri, și se vedea dela marginile întregului pământ.” (vers 11) Că slujba domniei supreme a fost cerească, se arată aici prin faptul că copacul s'a înălțat până la cer și s'a putut vedea până la marginile întregului pământ. Aceasta se descrie și în profeția lui Daniel despre chipul cel mare, a cărui cap era de aur, ce a reprezentat pe Satan, pânăcând argintul și arama ce urma imediat dela cap în jos, a ilustrat partea nevăzută a organizațiunii lui Satan. (Daniel 2:35) Slujba domnitorului suprem a dominat, asemenea vârfurilor cedrilor, peste întreg pământul și se vedea din toate părțile pământului. Aceasta nu înseamnă că Satan ar fi fost vizibil, ci aceea că puterea sau dominațiunea sa supremă a fost cunoscută peste tot pământul. Domnitorul suprem a supravegheat întreg pământul și tot pământul a trebuit să privească la dânsul și să-l observe. Astfel s'a înălțat Satan pe sine peste

întreg pământul și a făcut pe oameni să privească sus la dânsul.

²¹ Frunzele unui copac servesc spre binele creaturilor, cari vin în atingere cu ele. (Apoc. 22:2) Cu ocazia descrierii copacului din vedenie, spune profeția: „Frunza lui era frumoasă, și avea roade multe; în el se găsea roade multe; în el se găsea hrană pentru toți; fiarele câmpului se adăposteau sub umbra lui, păsările cerului își făceau cuibul în ramurile lui, și orice făptură vie se hrănea din el.” (vers 12) Piciorul, sau cuibarul de rădăcini a copacului era în pământ, și astfel a închipuit pe om și arată că omul este acela, pe care l-a creat Dumnezeu și despre cine a poruncit: „Să facem om după chipul nostru, după asemănarea noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate firitoarele cari se mișcă pe pământ.” (1. Moise 1:26) Stăpânirea omului a fost și este mărginită asupra pământului; însă deasupra omului a fost organizațiunea nevăzută cu Lucifer, care mai târziu a devenit Satan în frunte, sau ca căpetenie. La el se referă cuvintele: „Tu împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeu cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă.” (Daniel 2:37) Aceasta dovedește că Nabucodonozor a reprezentat sau ilustrat puterea împărătească dăruită lui Lucifer, care putere Lucifer a folosit-o conștient și a tradus-o în nelegiuire.

²² Vedenia profetică explică că roadele pomului erau numărâte, că în el se găsea hrană pentru toți, și toată carnea se nutrea din el. Chiar și de când s'a găsit nedreptate în el și a devenit Satan, întreg pământul a fost silit să se nutrească din acest copac. Aceasta se infățește de expresiunea Scripturii, anume că întreaga lume zace în cel rău. (1. Ioan 5:19) Creațiunea pământului va sta la umbra acestei organizațiuni nelegiuite

Străjerul

²³ Când Lucifer a fost așezat în slujba înaltă de domnitor suprem, atunci constituia o parte a organizațiunii lui Iehova, și a constituit prin urmare o parte a „stăpânirilor înalte”. Lucifer a fost făcut străjerul lui Dumnezeu peste interesele lucrurilor pământești; însă el a devenit necredincios, rebel și nelegiuit și a încetat de a mai fi străjer. Dimpotrivă s'a pus în calea intereselor lui Iehova și intereselor omului și a încercat să folosească totul pentru scopurile sale nelegiuite. Cu toate acestea peste Lucifer a fost pus un alt străjer mai suprem, și acesta este acelaș pe care l-a văzut Nabucodonozor în vedenie: În vedeniile cari îmi treceau prin cap, în patul meu, mă uitam, și iată că s'a pogorit din ceruri un străjer sfânt.” (vers 13) Acest străjer avea grijă de copac, prin urmare era mai înalt decât Lucifer. Acest străjer întotdeauna a fost un „sfânt” și este Logos, sau Cuvântul lui Dumnezeu, Fiul unul născut și iubit al lui Iehova. Acest străjer întotdeauna a fost devotat pedepșin și fără rezerve lui Iehova, și totdeauna și-a păstrat neprihănirea față de El. Vedenia arată, cum străjerul acesta vine jos din cer; și aceasta înseamnă evident că Logos, Isus, iubitul și credinciosul lui Iehova, și-a îndreptat atențiunea către cei de pe pământ și la lucrurile privitoare pe dânsii, cu deosebire la oameni.

Deciziunea

²⁴ Sfântul, străjerul, în calitate de vorbitor al lui Iehova proclamă deciziunea judecătorească a Celui Preaînalt: „El a strigat cu putere și a vorbit așa: Tăiați copacul și rupeți ramurile; scuturați-i frunza și risipiți roadele; fugăriți fiarele de sub el, și păsările din ramurile lui!” (vers 14) Această hotărâre înseamnă că atunci și acolo s'a luat dela Lucifer (acuma numit Satan

dreptul de domnie supremă, și că el (Satan) și subalternii lui spirituali au fost tăiați dela organizațiunea lui Iehova și deatunci sunt exilați; pe mai departe că dela nici o creatură nu se mai pretinde ca să rămână sub organizațiunea lui Satan, deoarece el nu mai face parte din „stăpânirile înalte” și că omșirei nu mai ofere nici un scut, nici o hrană și nici un bine. Oricine dacă voește să se bucure de binecuvântările vieții, trebuie să fie supus și devotat lui Iehova Dumnezeu și străjerului său sfânt. Această judecată sau deciziune dumnezeiască nu înseamnă că ar fi fost executată fără întârziere pe vremea păcatului lui Adam și a căderii lui Lucifer, și că Satan și organizațiunea lui nevăzută atunci ar fi fost aruncați din cer pe pământ; ci deciziunea dumnezeiască prevestește hotărârea referitoare a lui Dumnezeu. Aceasta este condamnarea definitivă adusă și însemnată atunci și acolo contra lui Satan și contra organizațiunii sale, care atunci a început să fie executată, când Christos a fost trimis să domnească și să arunce pe Satan și pe ingerii nelegiuiți ai acestuia jos din cer. Executarea deciziunii acesteia a început așadar în 1914 și pedepșin și cu desăvârșire se va executa în armagedon. Doborârea copacului descrisă în capitolul treizecișitri a profeției lui Ezechiel, arată ce se va întâmpla în Armagedon.

²⁵ Satan a exercitat de fapt stăpânire supremă peste organizațiunea lui nelegiuită, inclusiv omenirea, și aceasta chiar până în timpul prezent; dar puterea aceasta împărătească a exercitat-o fără autorizațiune dumnezeiască și a fost o răscoală contra lui Iehova Dumnezeu. În deciziunea judecătorească s'a prevestit scopul lui Iehova; dar nu s'a executat îndată și Satan și organizațiunea sa nu au fost nimiciviți de îndată și în mod definitiv, ci Dumnezeu i-a îngăduit să meargă mai departe în năzuințele sale drăcești pentru a dovedi veracitatea provocării sale obraznice aruncată în față lui Iehova. Aici se arată înțelepciunea și superioritatea lui Iehova, încât dovedește că El așteaptă timpul său hotărât pentru justificarea numelui său. Petru face aluzie la aceasta precum și la Satan și organizațiunea nelegiuită a acestuia, dacă spune despre ele că „fuseseră răzvrătite odinioară, când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în așteptare, în zilele lui Noe, când se făcea corabia, în care au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete, și anume opt.” (1. Petru 3:20) Cuvintele folosite aici de apostol, nicicum nu vrea să însemne că din pricina fărâdelegilor creaturilor sale Iehova Dumnezeu ar fi suferit dureri trupești sau spirituale. Iehova Dumnezeu este totdeauna liniștit și așezat. Nu există nici un motiv pentru care să sufere trupește ori spiritualicește. Iehova a fost îndelung răbdător, încât a suferit, ori a lăsat să se întâmple că dușmanul și-a continuat treaba fără să fie împiedecat. Cu alte cuvinte: Satan a activat în urma permisiunii lui Dumnezeu. Omului i s'a dat dreptul de liberă alegere, ori să servească pe Iehova, ori pe Satan; și aproape toată omenirea a cedat lui Satan și l-au urmat. Ceeace a arătat în aparență că Satan și-or fi realizat în mare măsură provocarea lui lăudăroasă. La timpul său stabilit, Iehova va dovedi creațiunii întregi că El este singurul și adevăratul Dumnezeu și Dătătorul și Țitorul vieții vecinice, și că El dă viață aceluia, cari îl servesc și ascultă de El.

Bușteanul copacului

²⁶ Sentința dumnezeiască vestită de străjerul sfânt este o descoperire pe mai departe a hotărârii lui Dumnezeu, pentru a restatornici omenirea căzută. Omul nu-și poate niciodată primi susținerea și viața dela copacul bătrân care stă în mijlocul pământului, deoarece copacul acesta este degenerat, și acum trebuie să fie tăiat, frunzele scuturate și roadele sale risipite. Deciziunea cu toate acestea dispune, ca bușteanul să fie lăsat în pământ.

„Dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ, și legați-l cu lanțuri de fer și de arama, în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului și să fie la un loc cu fiarele în iarba pământului. (vers 15) „Trunchiul cu rădăcinile lui în pământ a reprezentat în icoană pe omul primitiv, care a fost făcut o parte a organizațiunii, peste care Lucifer a primit stăpânirea supremă. Lăsarea în pământ a trunchiului dă de înțeles hotărîrea lui Iehova, de a crea un nou copac sau o nouă organizațiune prin care cei ascultători dintre oameni vor primi viață vecinică. Atari membri ai neamului omenesc cu toate acestea mai întâi trebuie să corespundă condițiilor puse prin copacul nou sau de organizațiunea sfântă. Această nădejde pentru oameni nu se bazează însă pe propriile sale năzuinți, ci pe Impărăția lui Dumnezeu cu Christos Isus ca Răscumpărător și pe Impăratul și Domnitorul suprem care șade pe tron de peste întreaga creațiune de pe pământ. „Lanțurile de fer și de arama” în jurul trunchiului arată că trebuie să treacă o lungă perioadă înainte ce ar veni ocazia pentru restabilirea oamenilor ascultători sub organizațiunea lui Dumnezeu, și că în cursul perioadei acesteia de timp omul va fi sub domnia asupritoare a creaturilor spirituale stricate — care se ilustrează prin aramă — precum și sub domnia pământească a oamenilor imperfecti; și aceștia se ilustrează prin profeția despre chipul cel mare, unde se arată că spirite rele și oameni nelegiuți au domnit peste lume, și că domnia aceasta pământească, de fer a fost brutală, egoistă și crudă. (vezi Daniel 2:32,33) Organizațiunea în întregime naturală că a fost stăpânită de însuși Satan. Acest lanț în jurul trunchiului mai arată că perioada de așteptare trebuie să dureze până ce va fi venit timpul stabilit al lui Iehova, pentru a înlătura puterea asupritoare a lui Satan și a organizațiunii sale; maideparte că și Christos Isus a trebuit să aștepte, până ce va fi venit timpul hotărît de Dumnezeu, pentru a-l trimite să calce în picioare pe dușman. (Ps. 110:1, 2; Evrei 10:13) În cursul acestui timp de așteptare, trunchiul copacului se află „în iarba câmpului”, și „udat de roua cerului”. Aceasta arată că în vremea când omenirea va fi înstreinată dela Dumnezeu și fără drept locuiește pe pământ, totuși Dumnezeu nu va lăsa ca neamul omenesc să piară și să devină cu totul disperată; ci din contră că El s'a îngrijit ca să fie udată de roua cerului, aceste sunt promisiunile improspetătoare, care vor fi primite de către aceia, cari iubesc pe Dumnezeu și dreptatea. Aceasta este în armonie cu următoarea expresiune a Scripturii: „Ca ploaia să curgă învățăturile mele, ca roua să cadă cuvântul meu.” (5. Moise 32:2) Aceasta înviorează venită din cer a trebuit să aibă un efect binefăcător asupra membrilor neamului omenesc, cari în cursul perioadei lungi de așteptare au avut credință în Dumnezeu și în promisiunile sale scumpe, și s'au năzuit să-i fie credincioși. Omenirea întreagă, menționează icoana va fi asuprită și neîncălușată de o domnie grozavă; aceia însă, cari au credință în Dumnezeu, prin aceasta vor primi binecuvântare și mângăere; și aceasta s'a ilustrat prin rouă.

³⁰ Iehova a făcut să se înregistreze atât visul lui Nabucodonozor, cât și profeția lui Iov, și ambele consună pedeplină întreolaltă. Copacul în totalitatea lui este un simbol a unei creațiuni sau organizațiuni vii a lui Iehova, care pentru ochi omenesci parte este vizibilă, parte nevăzută. Trunchiul copacului și partea cu rădăcinile închipue în ilustrațiune partea văzută a acestei creațiuni vizibile, anume omenirea. Acum omenirea a îmbătrânit pe pământ; totuși, precum spune Iov, există anumite rădăcini ale acestui trunchi, cari s'au nutrit cu mirosul apei, care apă este un simbol al adevărilor dătătoare și ținătoare de viață ale lui Iehova. Aceia deci dintre oameni, cari au avut credință în Iehova și în promisiunile sale scumpe, s'au întins după aceste ape dătătoare

și ținătoare de viață și astfel și pe maideparte pot să trăiască în nădejde. Unele din aceste creaturi și-au păstrat neprihănirea față de Iehova și constituie începutul unei noi organizațiuni pămâtenesc. Oamenii cu deplină credință dela Abel și până la cel, din urmă profet, au privit cu așteptare după o nouă organizațiune cerească, cu toată nu au avut nici o cunoștință despre aceasta; și acești bărbați credincioși vor constitui baza părții pământești a creațiunii vii, și aceasta se arată prin copacul nou, care crește la înălțime și are stăpânire peste lume. (Evrei 11:13—16) În adevăr, după profeția lui Iov, există așadar un copac al nădejdi. Trunchiul și rădăcinile copacului original, care ilustrează pe oameni, au putrezit în pământ, și totuși au mai existat unii oameni (ilustrați prin rădăcini) pe pământ, cari au dat de urma mirosului adevărului, s'au întins după el și s'au prins bine în Iehova și în promisiunile sale scumpe; și aceștia au promisiunea și nădejdea că vor fi încorporați în copac.

³¹ Această parte a copacului profetic dovedește că Iehova nu a căutat să stârpească cu desăvârșire pe om, ci că la timpul său hotărît, vrea să readucă în organizațiunea sa pe cei împăcați cu El și cari își vor păstra neprihănirea față de El. Dar tulpina copacului original dimpotrivă va rămânea tăiat pentru totdeauna și niciodată mai mult nu poate să fie așezat pe trunchi. Dacă Dumnezeu nu pe pământ ar fi creat pe om, atunci nu ar fi fost niciodată nevoie să creeze o domnie supremă supraomenească. Această domnie supremă a fost dată lui Lucifer, și dacă ar fi rămas credincios, atunci nu ar fi fost cazul niciodată ca să se facă justificare Numelui lui Iehova. Din pricina răscoalei lui Lucifer și din pricina nelegiuirii sale, organizațiunea lui trebuie să fie nimicită pentru vecie; dar nădejdea oamenilor ascultători este îndreptată spre un alt copac, adică spre organizațiunea dreaptă, pe care Iehova Dumnezeu a pregătit-o pe seama aceluia, cari îl iubesc și îl ascultă. Cuvintele profetice ale lui Iov constituie o promisiune a lui Iehova, că se va îngriji pentru răscumpărarea și izbăvirea omului, și tuturor celor ascultători le va hărăzi viață prin mijlocirea unui alt ascultător (Isus).

³² Un cedru se vede crescând aproape de țărmurile apei. Tulpina lui se taie și se desparte dela pământ; dar trunchiul rămâne totuși în pământ, unde putrezește. Dar câteva rădăcini fragede rămân în viață și străbat spre apă; ele înviorează și un copac cu totul nou crește sus la înălțime, care cuprinde în sine pe oamenii ascultători, și este cu mult mai mare, decât cum a fost copacul original sau cel dintâi. Aceasta este în deplină armonie cu faptele ce se pot înțelege azi și cu profeția. Un copac ilustrează o creațiune sau organizațiune vie, și trunchiul lui închipuie în mod deosebit partea pământească sau vizibilă a acestei organizațiuni. Neamul omenesc în urma păcatului și înstrăinare dela Dumnezeu a degenerat și a perit; totuși în cursul veacurilor au existat câțiva oameni, cari au avut credință în Dumnezeu și în promisiunile sale scumpe; aceștia au fost ținuti în viață de apa adevărului său și neprihănirea lor și-au păstrat-o față de El. Lasă oare aceste adevăruri mari să așteptăm că Iehova va aduce la iveală un nou copac, prin care națiunile de pe pământ pot să aibă speranță la viață? Dacă este așa, atunci ce închipuie copacul nou? Care este scopul principal al creerii și creșterii lui? Este el un copac al nădejdi?

(Urmarea continuă)

Intrebări pentru studiu

1. Arată cât de important este a cunoaște pe Iehova și pe Fiul său iubit?
- 2, 3. Ce scop au cuvintele acestui text și la ce se refer? Ce a fost observațiune ce a făcut Iov, și pe cari Iehova le-a folosit aici, ca să dea expresiune profetică hotărârii sale cu privire la omenire.
- 4—6. Ce altă profeție se referă la aceeaș cauză, despre ce a scris aici Iov? In ce împrejurări s'a însemnat profeția aceasta?
- 7—10. Prin cine și când s'a lansat proclamațiunea însemnată în Daniel 4:1? Ce s'a prezis și preunbrit prin ea? Ce fapte au fost descoperite prin vedenia aceasta? Arată, pentruce este o profeție proclamațiunea, aceea.
11. Cui și pentruce dă Iehova acuma o pricepere a acestei profeții și a altor preziceri?
- 12—14. Arată, cum este a se aplica versul doi ca profeție.
- 15, 16. Ce scop serve cuvintele în versul 4? Cu privire la versurile 4—6: arată poziția profetică, pe care a îmbrăcat-o Nabucodonozor, pemaideparte aplicarea declarațiunilor sale.
17. Când și cum s'a împlinit versul 7? Compară aceasta cu prezicerea din Isaia 29:11.
18. Explică pentruce a fost numit Daniel din partea lui Nabucodonozor ca Belșajar și ca favoritul

- „dumnezeilor sfinți”. Ce scop servește această parte a raportului?
- 19, 20. „In sfârșit a venit înaintea mea Daniel”; Când, cum, unde și pentruce cu ocazia împlinirea acestei profeții?
- 21—23. Explică la ce se face aluzie în mod profetic în versul 10. Aplică versul 11. Cum se întărește aceasta prin profeția lui Ezéchiel și raportul în Daniel 2?
- 24, 25. Ce fapte importante sunt arătate în versul 12 cu privire la aplicarea acestei profeții?
26. Arată, cine este „străjerul” văzut în vedenia aceasta. Ce înseamnă declarațiunea, că s'a coborit din cer?
- 27, 28. Explică deciziunea vestită de „străjer”. Cum și când se va executa sentința aceasta judecătorească? Explică, pentruce a trăgănat Iehova timp atât de îndelungat executarea.
29. Ce aplicare găsec expresiunile: a) „Trunchiul și rădăcinile lui lăsa-ți-l în pământ”; b) „cu lanțuri de fer și de aramă”; c) „in iarba depe câmp, ca să fie udat de roua cerului”; d) „să fie la un loc cu fiarele în iarba pământului”?
- 30—32. Care este deci aplicarea icoanei profetice descrise în Iov 14:7—9?

W. T. din 1 Februarie 1934.

COPACUL NĂDEJDII

„Porunca: să lase trunchiul cu rădăcinile copacului, înseamnă că împărăția la ili va rămânea fie, îndată ce vei recunoaște stăpânirea Celui ce este în ceruri.” — Daniel 4:26.

NUMELE lui Iehova este justificat. Acesta este adevărul cel mai înipörtant. Pe Christos Isus l-a făcut justificator, și pe El l-a așezat domnitor peste Impărăția sa va da în știre creațiunei întregi că El Iehova este Cel Prea Inalt și că altul nu este. Prin mijlocirea Impărăției și a Impărăției oamenii vor fi readuși la armonie cu Dumnezeu. Iehova a pus numele său pe Fiul său iubit, și nu există alt nume sub cer, prin care oamenii trebuie să fie mântuiți. (Fapte 4:12) Impărăția este organizațiunea principală a lui Iehova, și Isus Christos este capul acestei organizațiuni. Iehova a lăsat să se scrie în Cuvântul său că este intenția sa de a face pe Christos Isus mântuitorul omului și domnitorul de drept al pământului, și sub el să intrunească laolaltă pe toți cei ascultători. Pentru aceasta stă scris: „ca să-l aducă la îndeplinire la plinirea vremilor, spre ași uni iarăș într'unul în Christos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele depe pământ.” — Efeseni 1:10.

Faptul că trunchiul și rădăcinile copacului din visul lui Nabucodonozor, ce reprezintă partea omenească a organizațiunei primitive, au fost lăsate în pământ, ilustrează scopul lui Iehova, de a face îngrijire pentru răscumpărarea și liberarea finală a oamenilor ascultători, pentruca, aceștia să crească în formă de o altă organizațiune, și să poată trăi în veci. Aceste texte scripturale dovedesc cu totul hotărît că, „copacul în mijlocul pământului”, pe care l-a văzut Nabucodonozor în vis, închipue pe organizațiunea lui Satan, care trebuie să piară pentru vecie; și că după aceasta Iehova va lăsa să crească un alt copac, care este organizațiunea sa principală, de dreptate și a cărui cap. suprem este Christos Isus; maideparte că nădejdea omului, care este o parte a copacului primitiv (întâi), zăce în copacul nou sau organizațiunea sfântă. Prin urmăre: Christos Isus este copacul nădejdi, deoarece după voia lui Dumnezeu organizațiunea aparține Lui, și numai prin Impărăție și Christos Isus poartă să aibă oamenii nădejde la viață, și anume pentru motivul că aceasta este voia Dumnezeului atotputernic.

Dela gonirea omului din grădina Edenului, partea lui a fost „cu fiarele în iarba pământului”. Chiar așa după cum este descris în visul lui Nabucodonozor. Domnitorii de sub controlul lui Satan au fost brutali, neomenoși, cruzi și asupritori, și neantă omenească a fost silit să trăiască sub domnia aceasta crudă. Domnitorii pământestii, cari constitue o parte a organizațiunei lui Satan, sunt asemănați cu fiarele răpitoare. (Daniel 7:3—17) Aceasta este în armonie cu deciziunea dumnezeiască în Daniel 4:16: „Inima lui de om se va preface într'o inimă de fiară, și vor trece șapte vremuri peste el.” Aceștia domnitori brutali nu au avut nici cunoștință; nici apreciere despre căile lui Iehova. „Cât de mari sunt lucrările tale Doamne, și cât de adânci sunt gândurile tale! Omul prost (bestial) nu cunoaște lucrul acesta, și cel nebun nu ia seama la el.” (Psalm 92:5, 6) Ca o parte a trunchiului depe pământ, domnitorii aceștia nu au cercetat după apele dătătoare de viață a adevărului și astfel nu au învățat nimic. Despre ei stă scris: „Negreșit, sunt mai prost decât oricine, și n'am pricepere de om. N'am învățat înțelepciunea, și n'am cunoștința Celui sfânt.” (Prov. 30:2, 3) Ca domnitori și ca o parte a organizațiunei satanice, ei asemenea vor fi nimiciți.

Șapte vremuri

Cuvintele visului profetic, anume „șapte vremuri” nu trebuie să se confunde cu periodul de timp dela Eden până la Armagedon, și aceasta are un motiv hotărît. Cuvântul „vreme” semnaleză un „timp stabilit”; după Scriptură „un timp” este „un an”, care după Biologie conține 360 de zile. Împlinirea în măsură mică a unui loc cu omul Nabucodonozor, și împlinirea definitivă a trebuit să aibă o întindere cu mult mai mare. Aceste „șapte vremuri” au trebuit să treacă peste trunchiul în urma hotărârii lui Iehova, cu toate acestea nu ca vremuri pentru pedepsirea omenească, ci pentru a semnala

limpului, în care Satan a exercitat puterea de dumnezeu peste întreaga lume; Satan era reprezentat prin Nabucodonozor, capul domniei pământene, care pe timpul său a exercitat putere împărătească ca domnitorul lumii și ca reprezentantul lui Satan. Cele „șapte vremuri” deci să fie un simbol al timpului națiunilor și să fie de aceeași durată ca acesta, anume 2520 ani. Această durată de timp rezultă din multiplicarea zilelor unui an, adică 360, cu șapte (vremuri), care dă un rezultat de 2520; și deoarece Scriptura socotește o zi pentru simbolizarea unui an, așa perioada de „șapte vremuri” este egală cu 2520 de ani.

³ Cei „șapte ani” nu s’au început dela vremea când s’a rostit sentința pentru nimicirea copacului, pentru că deciziunea aceasta a început să intre în vigoare pe vremea căderii omului. După aceasta și în cursul timpului lui Melchisedec și a lui Izrael, ca poporul de legământ al lui Dumnezeu, în cursul acestor vremuri împărăția lui Dumnezeu exista pe pământ cel puțin simbolic, și atât timp cât a existat aceasta, cele „șapte vremuri” nu se puteau începe. Aceasta își are motivul în aceea că trunchiul cu rădăcinile (reprezentând omenirea) în lanțuri de fer și aramă, arată neexistența sau neactivitatea împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Cu numărarea celor șapte vremuri nu se putea începe atât timp până când împăratul cel din urmă al lui Izrael nu a fost răsturnat, și aceasta a avut loc la 606 înainte de Christos. De aici încolo găsește aplicare Scriptura, care zice: „dar lucrul acesta nu va avea loc, decât la venirea Aceluia, care are drept la ea”, ca să ia în stăpânire împărăția și stăpânirea lumii. (Ezechil 21:27) La răsturnarea lui Zedechia s’a întâmplat că deciziunea aceasta a fost însemnată contra lui Izrael, și atunci s’a întâmplat că Satan a devenit dumnezeul lumii întregi, și atunci și acolo au început cele șapte vremuri, cari se amintesc în capitoul patru al profeției lui Daniel. Aceasta înseamnă că Dumnezeu nu va împiedica domnia bestială a pământului până la sfârșitul acestui timp bine stabilit. Această perioadă a celor șapte vremuri, care a început în 606 înainte de Christos, și a durat un timp de 2520 de ani, s’a sfârșit în anul 1914, când Christos a fost așezat de Iehova pe tron, și a fost trimis să domnească între dușmanii săi. — Psalm 110:2.

Deciziunea

Deciziunea pe care a auzit-o Daniel, și care a fost însemnată de Daniel, era o judecată dumnezeiască. „Hotărârea aceasta a fost luată în sfatul străjerilor (Iehova și Logosul său), și pusă la cale înaintea sfinților (deciziune judecătorească), ca să știe cei vii că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor, că o dă cui îi place, și înalță pe ea pe cel mai de jos dintre oameni.” (Daniel 4:17) Iehova și Christos Isus sunt singurii „sfinți”. (Isaia 57:15; Apoc. 3:7) Deciziunea judecătorească se dă de Iehova, și dat în știre și executat de justificatorul Numelui lui Iehova. Străjerii amintiți în versul acesta sunt Iehova și Christos Isus, întrucât vedem că cuvântul stă în plural. Ei sunt străjeri peste Numele lui Iehova, și aceasta înseamnă justificarea Numelui. Scopul sau ținta se stabilește prin următoarele cuvinte: „ca să știe cei vii că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor.” Deci scopul cel mai de căpetenie este justificarea Numelui lui Iehova și deciderea pentru vecie a chestiunii supremației sale și a domniei ce i se cuvine. Aici din nou se preamărește justificarea Numelui lui Iehova, ca fiind învățătura cea mai importantă dintre toate câte sunt în Scriptură. Venirea lui Christos la Templul lui Iehova semnaleză începutul timpului, când domnitorii nu se pot scuza maideparte cu neștiință, ci trebuie să cunoască că Iehova este Dumnezeu. „Ca să știe, că numai Tu, al cărui nume este

Iehova. Tu ești Cel Prea Înalt pe tot pământul.” -- Psalm 83:18.

⁴ Cuvintele textului „împărăția oamenilor” nu privesc împărățiile miciute a lumii nelegiuite a lui Satan, ci pe împărăția sau domnia nevăzută asupra oamenilor. Iehova nu este răspunzător pentru dominațiunile naționale, precum nu este răspunzător pentru faptul că cineva prin votul oamenilor este înălțat la o slujbă înaltă sau destituit din slujbă. Cei ce sunt devotați cu totul lui Iehova, nu au nici o legătură cu alegerea unor astfel de domnitori. Imprejurarea că lui Satan i s’a îngăduit să exercite stăpânire supremă peste oameni, nu stă în contradicție cu aceasta. Satan a avut stăpânirea supremă în felul acesta, nu doar că puterea lui ar fi întrecut puterea lui Iehova, sau că el ar fi mai presus decât Iehova, ci el a exercitat stăpânirea, pentru că Iehova i-a permis aceasta; Iehova a stabilit un timp hotărît, în care va îngădui lui Satan să efectueze cele mai puternice argumente ale sale întru sprijinirea provocării sale secrete față de poziția lui Iehova. Cu alte cuvinte Iehova a tolerat și nu a împiedecat pe Satan, ca să se poarte în felul cel mai rău; Iehova a așteptat timpul stabilit, când să dovedească că Satan este cel mai răutăcios mincinos în Univers. La timpul său potrivit Iehova își va arăta superioritatea, dar mai întâi vestește pe martorii săi credincioși, că pentru a așteptat. „Dar te-am lăsat să rămâi în picioare, ca să vezi puterea mea, și Numele meu să fie vestit în tot pământul.” (2. Moise 9:16) Faptul că Iehova a poruncit lui Isus să rămână inactiv și să aștepte până la anul 1914 ca atunci să-și înceapă lucrarea, să combată pe dușman, dovedește că Iehova este Cel Prea Înalt, care „stăpânește peste împărăția oamenilor”, și prin urmare este în mare măsură slăvit. La timpul său stabilit, dă domnia cui vrea; și acuma dă în știre că domnia a dat-o lui Christos Isus, și că în organizațiunea aceasta va mai uni cu Christos Isus pe alți 174.000, anume pe urmașii credincioși și devotați ai lui Christos Isus, cari își păstrează neprihănirea până la sfârșit. (Daniel 7:13—27) „Nu te teme turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere împărăția.” (Luca 12:32) În acest text din urmă, cuvintele lui Isus sunt o dovadă convingătoare și covârșitoare că dăruirea împărăției peste oameni stă exclusiv în puterea lui Iehova, a Celui Prea Înalt.

„Cel mai de jos dintre oameni”

⁵ Cu toată că Isus este Fiul iubit al lui Iehova, totuși a trebuit să sufere prin umilire și înjosire, ca să dovedească partea lui Iehova din discuție ca pe cea adevărată, și ca să arate și să dovedească că este destoinic să îmbrace slujba de justificator al lui Iehova. (Evrei 5:8, 9) Despre Isus stă scris că a fost blând și umilit. (Matei 11:29) „Era disprețuit... și noi nu l-am băgat în seamă.” (Isaia 53:3) El s’a golit și s’a umilit până la moartea cea mai josnică, și prin urmare a fost foarte tare înjosit. Noi vedem, că în armonie cu visul profetic, i-a plăcut lui Iehova să dea împărăția sau domnia celui mai de jos dintre oameni. „De aceea și Dumnezeu l-a înălțat nespuse de mult, și i-a dat Numele, care este mai pe sus de orice nume; pentru că, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Christos este Domnul.” (Filip. 2:9—11) Iehova în felul acesta stabilește destoinicia Aceluia, căruia îi dă împărăția. Cei ce sunt uniți cu Christos Isus în împărăție, în același fel trebuie să fie destoinici, și prin urmare, aceia, de cari se folosește Domnul pentru scopurile sale, sunt cei mai de jos dintre oameni. „De pildă fraților, uitați-vă la voi, cari ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți de neam ales. Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebunice ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dum-

nezeu a ales lucrurile slabe ale lumii ca să facă de rușine pe cei tari. Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii, și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile cari nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt; pentruca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu.” — 1 Corint. 1:26—29.

⁹ Nabucodonozor, ca reprezentant al lui Satan se lăuda și a căzut. Înălțarea de sine a condus la căderea lui și la înjosirea lui definitivă. „Domnul este înălțat: totus vede pe cei smeriți, și cunoaște de departe pe cei îngâmfati.” (Ps. 138:6) Înălțarea vine dela Iehova, și numai acelora se dă, cari îi arată deplină ascultare. (Isaia 57:15. În armonie cu regula aceasta dumnezeiască a scris Ezechiel sub inspirație: „Și toți copacii depe câmp vor ști că Eu, Iehova, am pogorit copacul care se înălța și am înălțat copacul, care era plecat... Ce este plecat va fi înălțat, și ce este înălțat va fi plecat!” (Ezechiel 17:21; 21:26); Domnia supremă peste pământ s'a schimbat, dar schimbul acesta a domniei supreme, nu a avut loc înainte de vremea, când cele „șapte vremuri” s'au sfârșit; aceasta a avut loc în anul 1914, când Iehova a așezat pe Fiul său pe muntele sfânt Sion și l-a trimis să domnească. (Ps. 2:6; 110:2) Aceasta este o dovadă pe mai departe că marele „copac din mijlocul pământului” descris în visul lui Nabucodonozor, este Satan și organizațiunea lui care stăpânește peste oameni; și că Christos Isus și cei ce sub El constituie organizațiunea principală a lui Iehova, sunt copacul nou sau organizațiunea nouă în care trebuie să nădăjduiască neamurile. Martorii lui Iehova, cari petrec acuma pe pământ sunt încărcăți cu datorința, ca să vestească adevărurile aceste mari acelora, cari doresc să le audă; și în acelaș timp să transmită altora prevestirea de avertisment că Iehova este Dumnezeu și stăpânitorul Universului întreg, și că Impărăția Lui a sosit.

Tălcuire

¹⁰ Nabucodonozor a chemat pe Daniel să-i tâlcuiască visul, deoarece niciunul din înțelepții lui nu i l-au putut tâlcui. El vorbi către Daniel: „Iată visul pe care l-am visat eu, împăratul Nabucodonozor. Tu, Belșațar, tâlcuește-l, fiindcă toți înțelepții din împărăția mea nu pot să mi-l tâlcuiască; tu însă poți, căci ai în tine duhul dumnezeilor sfinți.” (Dan. 4:18) Aici veni în discuție Numele lui Iehova; pentrucă, dacă Daniel, servul lui Iehova nu ar fi putut tâlcui înțelesul visului, atunci urma ca Nabucodonozor să-și retragă cuvintele rostite cu aceasta și cu o altă ocazie; când a zis: „Cu adevărat, Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor și Domnul împărățiilor, și El descopere tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!” (Dan. 2:47) Imprejurarea că Nabucodonozor, reprezentantul Diavolului a rostit cuvintele acestea cu privire la Iehova, nicidecum nu constituie dovadă că el ar fi fost un serv al lui Iehova. Iehova a lăsat să închipeie putere împărătească și să joace un rol în icoana profetică mare, pe care a întocmit-o. Oare arăta-va Iehova puterea sa, dând lui Daniel explicarea?

¹¹ Daniel se păru foarte turburat și tăcu o vreme. „Atunci Daniel, numit Belșațar, a rămas uimit o clipă, și gândurile lui îl turburau. Împăratul a luat din nou cuvântul și a zis: „Belșațare, să nu te turbure visul și tâlcuirea! Și Belșațar a răspuns: Domnul meu, visul acesta să fie pentru vrăjmașii tăi, și tâlcuirea lui pentru protivnicii tăi!” (vers 19) Unde în textul acesta se amintește „o clipă”, traducerea engleză și altele spun „cam un ceas”. Probabil că Daniel zăbovi un timp să spună tâlcuirea, pentrucă partea aceea a visului ce privea pe regele Nabucodonozor, era neplăcut pentru el, și Daniel a trebuit să culegă curaj, ca să poată comunica această împăratului. Dar este mai probabil că tăcerea lui dela început era atribuită faptului că Iehova a reținut o

scurtă vreme explicarea pentru scopurile sale, între altele și pentru aceea, ca în mod deosebit să atragă atențiunea asupra faptului că Daniel a reprezentat pe Cel Prea Înalt. Zăbovirea lui o fi judecnat pe cei prezenți să deducă, că Daniel nu ar fi în stare să facă tâlcuirea; dar îndatăce a sosit timpul, lui Iehova, și-a arătat favoarea față de Daniel, precum și puterea sa peste Daniel. Împăratul a dorit să audă tâlcuirea, chiar și dacă ar fi nefavorabilă pentru dânsul. La aceasta Daniel a răspuns împăratului: „Visul acesta să fie pentru vrăjmașii tăi, și tâlcuirea lui pentru protivnicii tăi.” Cuvintele acestea arată că Daniel a fost condus de înțelepciune de sus. Cuvintele sale se potrivesc la împlinirea profeției în timpul prezent. Intrucât vedem că Nabucodonozor aici a închipuie putere împărătească în mâna lui Christos, pentru aceasta partea nefavorabilă a visului și împlinirea ei este hotărâtă pentru dușmanii lui Christos. Prin urmare rugăciunea lui Daniel era adevărată.

¹² După aceasta arată raportul că Daniel a repelat descrierea copacului, pe care l-a văzut Nabucodonozor în visul său. (vers 20, 21) Apoi a vorbit Daniel către împărat: „Ești tu, împărate, care ai ajuns mare și puternic, a cărui mărimă a crescut și s'a înălțat până la ceruri, și a cărui stăpânire se întinde până la marginile pământului.” (Vers 22) Indicația că copacul a ajuns până la ceruri, arată că cuvintele au putut fi aplicate numai asupra necredinciosului Lucifer, care acuma este Satan, atunci, când a fost făcut de îngrijitor; și că Nabucodonozor este reprezentantul vizibil al lui Satan depe pământ. Copacul în întregime lui nu a putut să închipeie pe neamul omenesc, ci ilustrează în mod cu totul deosebit supremația lui Satan și a acelora, cari sub el formează organizațiunea sa. Aceasta este exact în armonie cu chipul cel mare descris în Daniel 2:37, 38. Să avem aici în vedere că Satan, după pustiirea Ierusalimului de către Nabucodonozor în anul 606 înainte de Christos, a devenit dumnezeul lumii acesteia, și că Nabucodonozor, căpetenia deatunci a imperiului mondial, a reprezentat pe însuș Satan în organizațiunea lui pământească.

¹³ Dumnezeu a prezis încă în Eden nimicirea lui Satan. (1. Moise 3:15) Deciziunea judecătorească descrisă în profeția lui Daniel prezice nimicirea lui Satan și a organizațiunii sale. „Împăratul a văzut pe un străjer sfânt pogorându-se și zicând: Tăiați copacul, și nimiciți-l; dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ, și legați-l cu lanțuri de fer și de aramă, în iarba depe câmp, ca să fie udat de roua cerului, și să stea la un loc cu fiarele câmpului, până vor trece șapte vremuri peste el.” (Vers 23) Cu toatecă judecata a fost rostită și înregistrată îndată după rebeliunea lui Satan, totuși stăpânirea lui supremă peste oameni nu i-a fost luată atunci, ci Iehova a îngăduit ca Satan să rămână în slujba aceasta până la timpul hotărât de Dumnezeu, adecă până la venirea Aceluia „căruiia îi cuvine dreptul” ca să îmbrace suveranitatea. Vremea aceasta este aceeaș cu vremea amintită în 2. Moise 9:16, în care Iehova a permis lui Satan să rămână în picioare, ca să dea o demonstrație a puterii sale mari, și pentruca martorii săi să poată vesti faptul acesta înainte de nimicirea lui Satan pe tot pământul.

¹⁴ Daniel spune după aceasta împăratului că deciziunea vine dela Cel Prea Înalt, și că o parte din aceasta va veni peste Nabucodonozor. „Iată tâlcuirea acestui fapt împărate, iată hotărîrea Celui Prea Înalt, care se va împlini asupra domnului meu împăratul. Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, vei locui la un loc cu fiarele câmpului, și îți vor da să mănânci iarbă ca la boi; vei fi udat de roua cerului și șapte vremi vor trece peste tine, până vei cunoaște că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor, și o dă cui vrea.” (Vers 24, 25) Nabucodonozor s'a codit să servească pe Cel Prea Înalt, el era mândru și dornic după renume și s'a făcut smintit (nebu); ce toate au fost cauzate de religia Diavolului; cu

această ocazie a fost alungat din palatul său și puterea i s'a luat. În acelaș fel, oamenii au fost tăiați dela împărăția lor princiară de pe pământ, și scoși afară din organizațiunea lui Dumnezeu, și-au pierdut adevărata lor demnitate de om și au devenit animalici, și însușirile acestea au fost arătate îndeosebi de către domnitorii pământului. (1. Moise 3:23. 24. Și prințul Lucifer a fost tăiat dela organizațiunea lui Iehova, și s'a făcut asemenea unui șarpe, unui bălaur și fiarelor sălbatice, căutând pe cine să poată înghiți. (1. Petru 5:3) Executarea sentinței sau a hotărârii dumnezeiești contra lui Satan și a organizațiunii sale a fost amânată până la 1914; sfârșitul acestui timp este indicat precis prin cele „șapte vremi”. În cursul vremii, când executarea hotărârii a fost oprită, Satan a continuat să stea în legătură cu „fiii lui Dumnezeu.” (Iov 1:6—12; 2:1—7) Precum lui Nabucodonozor asemenea fiarelor i s'a dat iarbă să mănânce, așa și omenirea în general a mâncat ceea ce li s'a pus înainte de către domnitorii bestiali și preoții lui Satan. Numai aceia, cari prin Christos Isus cu sânguină au căutat pe Domnul Dumnezeu, au putut să se ospeteze cu promisiunile scumpe ale Cuvântului lui Dumnezeu. Profeția spune mai departe: „Până vei cunoaște că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor.” Aceste cuvinte a profeției arată că la sfârșitul celor „șapte vremi” va trimite pe Fiul său iubit — și aceasta a și făcut — ca să silească pe toți dușmanii și pe alții, să recunoască că Iehova este Cel Prea Înalt, și că domnia peste lume a fost pusă în mâna Aceluia, care justifică Numele lui Iehova. Această dovadă de confirmare arată mai departe că martorii lui Iehova, ca să-și dovedească neprihănirea față de Iehova trebuie să vestească acuma între multă dușmănie și suferințe oamenilor că Iehova este Cel Prea Înalt; că timpul pentru întemeierea Împărăției sale, a sosit, și că Împăratul a venit și șade pe tronul său. Iehova explică acuma înțelesul profețiilor sale rămășiței sale credincioase inclusiv aceasta tratată aici; aceasta dă acestora asigurarea deplină că ei stau pe partea lui Iehova. În felul acesta sunt încurajați și au speranța puternică că ei vor primi tot ceea ce a promis Dumnezeu aceloră, cari îl iubesc și îl servesc.

Împărăția sigură

¹³ „Străjerii”, anume Iehova și Logosul său, au poruncit ca trunchiul cu rădăcinile să rămână, și anume evident pentru aceea, ca să justifice Numele lui Iehova. „Porunca să lase trunchiul cu rădăcinile copacului, înseamnă că împărăția ta îți va rămânea ție îndată ce vei recunoaște stăpânirea Celui ce este în ceruri.” (Vers 26) Trunchiul cel dintâi a ilustrat partea omenească a organizațiunii, peste care Lucifer a fost făcut stăpânitor. El rămâne într-o stare forțată, ilustrată prin legătura cu aramă și fer, și la timpul hotărât al lui Dumnezeu, unele din rădăcinile acestui trunchi, cari se năzuesc după apele dătătoare de viață a adevărului, vor lua poziție de partea lui Iehova și își vor păstra neprihănirea față de Iehova Dumnezeu; și aceasta va fi spre o justificare a numelui lui Iehova și dovedește că Satan este un mincinos. Aceasta este în armonie cu hotărârea lui Iehova rostită în Eden că sămânța va zdrobi capul șarpei. (1. Moise 3:15) Că trunchiul copacului a fost lăsat, era o garanție că omenirea și locuința lor de pe pământ în sfârșit tot nu vor fi distruse, și că Iehova va alcătui o altă stăpânire, care va garanta o guvernare dreaptă aceloră dintre oameni, cari vor fi ascultători, sub care apoi vor „putea trăi vecinic. Versul douăzecișisaselea a acestei profeții, arată că trunchiul cu rădăcinile se referă direct la Împărăția lui Christos, și că readucerea omenirii prin sângele mântuitor al lui Christos Isus și prin Împărăția sa exercitată spre binele celor ascultători ai neamului omenesc trebuie să se realizeze.

¹⁶ „Împărăția ta îți va rămânea ție”, arată mai departe că Nabucodonozor a reprezentat putere împărătească, care uneori era în mâna dușmanului și uneori în mâna servului lui Dumnezeu, și că la timpul hotărât această putere împărătească va fi depusă în mâna Împăratului uns al lui Iehova, Christos Isus, și în mânele Lui va și rămânea. Diavolul cu atât mai puțin își va recăștiga stăpânirea supremă sau că va fi lecut de nelegiuirea lui ne bună, cu cât nici copacul cel dintâi nu va fi niciodată pus înapoi pe trunchiul vechi, putrezit deja. Copacul nou, adică organizațiunea de sub Christos trebuie să crească mare. „Iar la tine, turn al turmei, deal al fiicei Sionului, la tine va veni, și la tine va ajunge vechea stăpânire, împărăția fiicei Ierusalimului!” (Mica 4:8) Ceea ce a rămas în rădăcinile trunchiului vechi, reprezintă în ilustrație pe astfel de oameni a neamului omenesc, cari au o dorință după adevăr, și pipăind în căutarea lui Dumnezeu simt, dacă îl vor putea găsi. (Fapte 17:27) Acești oameni doritori de dreptate, se silesc asemenea rădăcinilor trunchiului vechiu, să găsească apele dătătoare de viață a adevărului, care vin dela Iehova prin Christos Isus. Aceasta este în armonie cu declarația profetică a lui Iov: „Un copac și tot are nădejde: căci când este tăiat... când i-a îmbătrânit rădăcina în pământ... inverzește iarăș de mirosul apei, și dă ramuri de parcă ar fi sădit din nou.” Aceasta este o dovadă pemaideparte confirmată că acești ascultători din rânaul oamenilor, la timpul hotărât de Dumnezeu vor fi adunați laolaltă și vor constitui o parte a copacului nou, întrucât vor fi aduși sub capul Christos Isus, care este capul și domnitorul peste toate. (Efes. 1:10) Satan, care împreună cu îngerii lui a fost aruncat jos din cer, a fost silit să recunoască că „cerurile stăpânesc”; și în acelaș fel creațiunea întreagă trebuie să recunoască că Iehova și Christosul său stăpânesc.

¹⁷ Daniel dădu un sfat lui Nabucodonozor, reprezentantului lui Satan, care însă nu a fost luat în seamă. În acelaș fel a fost sfătuit Lucifer, când s'a născut în el prima dată nedreptatea. „De aceea împărate, placă-ți sfatul meu! Pune capăt păcatelor tale, și trăește în neprihănire, rupe-o cu nelegiuirile tale, și ai milă de cei nenorociți, și poate că ți se va prelungi fericirea!” (Vers 27) Dacă Lucifer nu ar fi stăruit pelângă planul său nedrept ca să facă negoț cu oamenii și să-i asuprească, atunci nu ar fi fost necesar justificarea numelui lui Iehova. Satan s'a codit să asculte de sfat. Și reprezentanților săi vizibili, domnitorilor pământului adeseori s'a dat sfatul Celui Prea Înalt, anume îndeosebi la sfârșitul războiului mondial, dar ei n'au ținut seamă de el.

Împlinire

¹⁸ Visul profetic numai în parte (în mic) a fost împlinit asupra lui Nabucodonozor. Împlinirea mai mare are loc asupra lui Satan și a organizațiunii sale, și își ajunge culmea prin domnia lui Christos și prăbușirea organizațiunii dușmane. (Vers 28) Nabucodonozor a avut douăsprezece luni, ca să cumpănească visul profetic și să se îndrepte, dar a neglijat să facă aceasta. Aceasta probabil arată că Iehova i-o fi dat lui Lucifer ceva timp pentru a se îndrepta; dar Lucifer nu s'a temut de Dumnezeu, era orbit de strălucirea sa și nu i-a urmat sfatul. (Vers 29) Nabucodonozor s'a lăudat pe sine cu cuvinte lăudăroase că el ar fi făcut Babilonul cel mare prin propria sa putere și spre mărirea sa. (Vers 30) Satan și el în acelaș fel s'a lăudat că organizațiunea lumească îi aparține. (Ezechil 20:3) Se pare că Nabucodonozor a nimicit deja Ierusalimul, înainte ce s'ar fi exprimat în felul acesta lăudăros. (Ier. 52:12—29) Infumurat, trufaș și mândru se făleă cu propria sa mărire, și „nu sfârșise încă vorba aceasta a împăratului, și un glas s'a

pogorit din cer și a zis: Află împărate Nabucodonozor, că (ți s'a luat împărăția!" — Vers 31.

¹⁹ Cei mândrii sunt o uriciune în ochii lui Dumnezeu. „Orice inimă trufașă este o scârbă înaintea Domnului; hotărît ea nu va rămânea nepedepsită. Mândria merge înaintea pieirei, și trufia merge înaintea căderii.” (Prov. 16:5, 18) Indată ce inima lui Nabucodonozor s'a înălțat cu trufie și cugetarea lui s'a asprit prin mândrie, a fost destituit. Daniel a spus când a căzut Babilonul: „Dar când i s'a îngâmfat inima și i s'a impietrit duhul până la mândrie a fost aruncat de pe scaunul lui împăratească și a fost despoiat de slava lui; a fost izgonit din mijlocul copiilor oamenilor, inima i s'a făcut ca a fiarelor, și a locuit la un loc cu măgarii sălbatici; i-au dat să mănânce iarbă ca la boi, și trupul i-a fost udat cu roua cerului, pânăcând a recunoscut că Dumnezeuul Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că o dă cui vrea.” (Dan. 5:20, 21) Împărăția a fost luată dela împăratul Nabucodonozor; chiar așa cum și Lucifer a pierdut dreptul de stăpânire supremă cu ocazia răscoalei sale, și omul atunci și acolo a fost îndepărtat de sub scutul „stăpânirilor înalte” a organizației lui Dumnezeu; și dela acel timp numai acei oameni s'au bucurat de favoarea și harul său, cari și-au păstrat neprihănirea față de Iehova.

²⁰ Dupăce Nabucodonozor a terminat cu distrugerea Ierusalimului, pe atunci nu era nici măcar o împărăție tipică a lui Dumnezeu pe pământ. Satan a devenit dumnezeul întregi, dar nu a putut avea parte din organizația lui Iehova. „Voi da jos cununa, o voi da jos, o voi da jos. Dar lucrul acesta nu va avea loc decât la venirea Aceluia, care are drept la ea, și în mâna căruia o voi încredința.” (Ezechil 21:27) Distrugerea Ierusalimului de către Nabucodonozor a fost un bun motiv pentru Iehova, ca să răstoarne împărăția Babilonului. „Dar acum voi răsplăti Babilonului și tuturor locuitorilor Caldeii, tot răul pe care l-au făcut Sionului, sub ochii voștri, zice Iehova. Se clatină pământul, se cutremură; căci planul Domnului împotriva Babilonului se împlinește; și El va face din țara Babilonului un pustiu nelocuit.” (Ier. 51:24, 29) Satan a distrus Sionul tipic, și la vremea stabilită de Dumnezeu a fost aruncat jos din cer, atât el cât și întreaga lui organizație.

Stăpânire bestială

²¹ Iehova a descris puterile stăpânitoare ale lumii ca fiind animalice (bestiale) (Apoc. 13) Nabucodonozor în împlinirea hotărîrii dumnezeiești în măsură mică „a fost izgonit din mijlocul oamenilor, a mâncat iarbă ca boii, trupul i-a fost udat de roua cerului, până i-a crescut părul ca penele vulturului, și unghiile ca ghiarele păsărilor.” (Vers. 32, 33) Ce cădere adâncă dela înalta lui poziție de împărat și domnitor al lumii. Lucifer a căzut din poziția lui măreață a stăpânirii supreme peste pământ în starea de degenerare completă. Reprezentanții lui oficiali de pe pământ, cari au guvernat peste oameni, în toate vremile asemenea au fost bestiali în domnia lor. Elementele religioase, comerciale și politice cari în înțelegere au guvernat lumea sub supremația lui Satan, au fost hrăpitori, asprii, groaznici și bestiali. Ei nu s'au nutrit cu aceea, ce a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-l iubesc, ci au mâncat din nutrețul, liferat de Satan și reprezentanții lui pământești. Acești reprezentanți pământești și între ei îndeosebi elementul religios afirmă doar că ar reprezenta pe Dumnezeu, dar afirmațiunea aceasta este o înșelăciune; ei nu fac parte din Împărăția lui Dumnezeu, și nu pot avea parte la ea. Ei sunt mândrii și nu pot auzi; și nici pricepe cuvintele Celui Prea Înalt. Organizațiunile cunoscute catolice de sub comanda papei, și organizațiunile protestante de sub conducerea preoțimeii, au exercitat mândrie și admirație reciprocă a oamenilor

și cuvântul lui Dumnezeu l-au nesocotit și s'au făcut o uriciune în ochii lui Dumnezeu. Ei asemenea fiarelor sălbatice, au mâncat dela elementele lumii lui Satan.

²² La sfârșitul celor șapte vremi simbolice, anume în anul 1914, puterile stăpânitoare a națiunilor și îndeosebi partea cunoscută ca „Creștinătate” erau fără îndoială niște masse cu aspect sălbatice, și au ieșit pe front și se luptau unii cu alții ca niște fiare sălbatice, chiar așa, cum a prezis profeția. Deatunci reprezentanții pământești ai lui Satan au fost avertizați cu privire la scopul lui Dumnezeu; ei însă refuză să asculte de sfatul acesta dumnezeesc, și „umbă în întunec.” — Ps. 82:5.

Priceperea se întoarce

²³ De mai multe secole a fost lipsit omul de o domnie supremă dreaptă, sau de o împărăție, dar lipsa aceasta nu se putea împlini înainte de sfârșitul timpului stabilit de Iehova; în cursul acestui timp stabilit i s'a îngăduit lui Satan, ca să facă tot ce-i stă în putere, ca să dovedească că are dreptate cu lăudăroșia sa. În cursul acestui timp oamenii au fost guvernați de organizațiunea văzută și nevăzută a lui Satan, reprezentată prin lanțurile de aramă și fier în jurul trunchiului. La sfârșitul celor șapte ani de înjosire apare Nabucodonozor într'un alt rol. Dupăce i s'a întors priceperea, închipuie acuma putere împărătească, cum este exercitată de Christos Isus. „După trecerea vremii sorocite, eu, Nabucodonozor, am ridicat ochii spre cer, și mi-a venit iarăș mințea la loc. Am binecuvântat pe Cel Prea Înalt, am lăudat și slăvit pe Cel ce trăește vecinic, Acela, a cărui stăpânire este vecinică, și a cărui împărăție dăinuiește din neam în neam.” (Vers 34) Intrucât hotarul timpului s'a ajuns, lanțurile de aramă și de fier trebuie să se ia depe trunchi. A sosit timpul pentru inaugurarea împăratului de drept al pământului, și ca atare este El reprezentat prin unul, care recunoaște Numele lui Iehova și îl laudă și îl vestește, ca pe Cel Prea Înalt, pelângă care altul nu există. În anul 1914 a expirat timpul, și Christos Isus, Împăratul dreptății a fost așezat pe tronul său.

²⁴ Sfârșitul timpului națiunilor și venirea Împăratului pământului era cel mai mare eveniment, după care au așteptat urmașii credincioși ai lui Christos. Din îndurarea lui Dumnezeu acești credincioși au fost făcuți martorii lui Iehova. Domnitorii pământeni de pe pământ asemenea au fost instruiți cu privire la venirea lui Christos, despre Împărăția sa și domnia sa, însă domnitorii se codesc să dea atențiune unor astfel de comunicări. Proclamațiunea, care face introducerea capitolului patru a profeției lui Daniel, a fost făcută de Domnul Isus Christos. Profetul Daniel reprezintă în ilustrație pe urmașii credincioși ai lui Isus de pe pământ în serviciul lui Iehova, și aceștia de pe pământ sunt privilegiați să răspândească între oameni prevestirea. Deci în locul acesta Nabucodonozor, care face proclamațiunea, dă o ilustrațiune a puterii regale, exercitată de Christos, Regele regiilor și Domnul domnilor, plină de cunoștință și pricepere și de spiritul lui Iehova.

²⁵ Când Christos în anul 1914 a fost instalat ca Împărat, îndată a început să laude și să cinstească pe Acela, care este viu în veci, pe Cel Prea Înalt, pe Împăratul veciniceii. Christos îndată a început opera de justificare a Numelui Tatălui său, intrucât a aruncat din cer pe Satan și oardele sale, și i-a doborât la pământ. În anul 1918 a venit la Templu, a adunat la sine pe urmașii Lui credincioși, le dădu mărturia Lui și le-a poruncit, ca să iasă și să predice neamurilor de pe pământ acest mare adevăr, și în felul acesta să participe la lauda și cinstirea Numelui lui Iehova. Incepând deatunci, martorii lui Iehova s'au bucurat de acest privilegiu, și se bucură și acuma.

²⁶ Restatornicirea lui Nabucodonozor a fost o justifi-

care a Cuvântului lui Iehova, cum s'a arătat de către servul său Daniel. În acelaș fel ridicarea pe tron a lui Christos Isus la sfârșitul timpului naștunilor încă a fost o justificare a Cuvântului lui Dumnezeu, care s'a rostit prin gura profesilor săi sfinți. Când Christos a venit la Templu, a făcut de cunoscut urmașilor săi credincioși numele Iehova și înțelesul numelui acestuia: deatunci credincioșii aceștia au prețuit faptul că este cel mai mare privilegiu și datorința lor principală, să facă de cunoscut Numele lui Iehova pe tot pământul și să vestească lucrările Lui și să continue să-L laude și să-L cinstească. — Isaia 12:2—6.

²⁷ Iehova va demonstra acuma creațiunei sale întregi suveranitatea sa, și aceasta o face în toate timpurile în armonie cu voia sa nemărginită. „Toți locuitorii pământului sunt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor și cu locuitorii pământului, și nimeni nu poate să stea împotriva mâinii Lui, nici să-I zică: „Ce faci?” (Vers 35) Domnitorii de azi ai pământului se (în prea importanți și destoinici, ca să se îngrijească de oameni, să-i nutrească și să-i stăpânească. Ei sunt trufași și înțelepți în ochii lor. Aceasta dovedește că Nabucodonozor, când și-a reprimat priceperea, nu a mai reprezentat pe domnitorii actuali ai pământului. Acești domnitori pământesteți înscăunați prin sine însuși, nu dau Cuvântului lui Dumnezeu nici cea mai mică atențiune, și precum declară profetul ei sunt o nimica. „Iată, neamurile sunt ca o picătură de apă din vadră, sunt ca praful pe o câmpă; El ridică ostroavele ca un bob de nisip. Libanul n'ajunge pentru foc, și dobitoăcele lui n'ajung pentru arderea de tot.” — Isaia 40:15, 16.

²⁸ Nici o creatură nu poate să spună cuvenit: „Ce faci?”, deoarece puterea lui Dumnezeu este mai presus de orice și este nemărginită. Dacă El a hotărât să facă un lucru, atunci îl va și efectua în ciuda oricui împotrivire, și la timpul său stabilit își va executa scopul. Era voința Lui ca Satan și armata lui întregă să rămână în cer până la sfârșitul timpului de așteptare, când apoi va trimite pe Christos Isus să domnească. (Iov 1:6; Ps. 110:1, 2) Era voia lui Dumnezeu, ca pe vremea aceasta să arunce jos din cer această armată rebelă, și aceasta s'a executat de Christos Isus fără zăbovire. Dumnezeu vrea, ca organizațiunea lui Satan să fie cu totul stărpită din existență. Este voința lui Iehova, ca să nimiccească toate stăpânirile pământesteți, cari constituie o parte a organizațiunei lui Satan, și în toate lucrurile acestea se va face voia sa. El numai pe cei cu bun simț îi va mântui și va ocroti în timpul războiului zilei celei mari a Atotputernicului Dumnezeu. (Ier. 25:31—36; Matei 25:31—46) Voința Lui trebuie să se întâmple, „și nimeni nu poate să stea împotriva Lui”. În timpul prezent stăpânitorii pământului caută să împiedice prin procedura lor nedreaptă punerea mărturie, care amăsurat poruncii lui Iehova prin Christos Isus trebuie să se dea de martorii lui Iehova, și prin faptul că domnitorii pământului fac aceasta, spun ei lui Iehova „Ce faci?” Ei însă desigur vor fi înjosiți și vor cunoaște că Iehova este Cel Prea Înalt. Armagedon va clarifica că puterea lumii acesteia rele este egală cu zero.

²⁹ Domnia supremă legală a pământului în anul 1914 reveni în mânele lui Christos, întocmai cum spune hotărârea. „În vremea aceea mi-a venit mintea înapoi”, a spus Nabucodonozor. Aceasta dovedește că Nabucodonozor aici nu închipue pe domnitorii pământeni, cari pe timpul său au devenit cu totul smintiți și au rămas în această stare spirituală smintită. „În vremea aceea mi-a venit mintea înapoi; slava împărăției mele, măreția și strălucirea mea mi s'au dat înapoi; sfinții și marii mei din nou m'au căutat; am fost pus iarăș peste împărăția mea, și puterea mea a crescut.” — Vers 36.

³⁰ Nabucodonozor a ilustrat acolo putere împărătească, exercitată de Christos Isus. Atunci s'a dăruit curtea regală lui Isus Christos. „Și când duce (Iehova) în lume

(în 1914) pe Cel întâi născut, zice (Iehova): Toți îngerii lui Dumnezeu să i se închine!” (Evrei 1:6) Apoi a urmat trezirea sau învierea urmașilor credincioși ai lui Christos Isus, cari erau morți, a căror înviere însă nu putea avea loc înainte de timpul stabilit de Dumnezeu. Aceștia au fost înviați din morți, adunați la Christos și făcuți o parte a organizațiunei sau curții sale regale. „Când a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzecișipatru de bătrâni s'au aruncat la pământ înaintea Mielului, având fiecare câte o aliută și potire de aur, pline cu tămâie, cari sunt rugăciunile sfinților. Și cântau o cântare nouă, și ziceau: Vrednic ești tu să iei cartea și să rupi pecetile; căci ai fost junghiat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu cu sângele tău oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam. Ai făcut din ei o împărăție și prenți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăși pe pământ!” „Ingerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s'au auzit glasuri puternice, cari ziceau: Împărăția lumii a trecut în mână Domnului nostru și ale Christosului său. Și el va împărăși în vecii vecilor.” — Apoc. 5:5—10; 11:15.

Copac nou

³¹ Christos Isus este domnitorul suprem drept și legal al pământului. Organizațiunea principală a lui Iehova i se cuvine lui, precum și cedrul cel nou, în care trebuie să-și pună oamenii nădejdea. În armonie cu aceasta a lăsat Iehova profetului său Ezechiel să scrie: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Eu însuși voi lua o ramură din vârful unui cedru mare, și o voi pune la pământ. Voi rupe din vârful ramurilor lui o mlădiță fragedă, și o voi sădi pe un munte înalt și ridicat. Și anume, o voi sădi pe muntele înalt al lui Izrael; ea va da lăstari, va aduce rod, și se va face un cedru măreț. Păsări de tot felul se vor odihni sub el, tot ce are aripi se va odihni sub umbra ramurilor lui. Și toți copacii de pe câmp vor ști că Eu, Iehova, am pogorit copacul care se înălța și am înălțat copacul care era plecat; că Eu am uscat copacul cel verde, și am înverzit copacul cel uscat. Eu, Iehova am vorbit, și voi și face.” — Ezechiel 17:22—24.

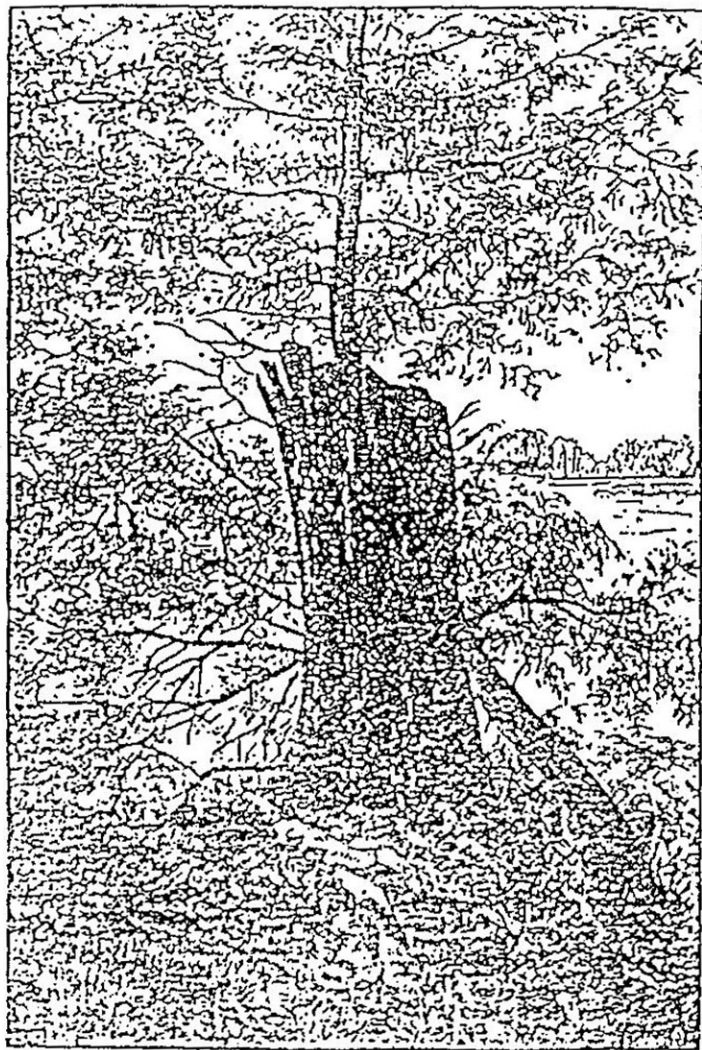
³² După ce lanțurile de aramă și fier au fost desfăcute din jurul trunchiului, omeniarea nu va mai fi încă multă vreme guvernată de creaturi nelegiuite spirituale și omenești. Cedrul nou, domnia supremă și guvernarea dreaptă, care are de Cap pe Christos, Împărat și Răscumpărător, va face că toți oamenii cari vor asculta de Dumnezeu se vor putea apropia de el. Chiar acela, care era neluat în seamă și a fost disprețuit de îngerii și de oamenii nelegiuiți, acuma este înălțat la poziția cea mai înaltă, și în felul acesta crează Iehova un copac nou; întrucât așază pe Fiul său pe tron ca Împărat și domnitor suprem al omului astfel a înălțat pe acela, care în ochii altor creaturi era „cel mai de jos dintre oameni”. Copacul acesta este cu mult mai măreț decât cel dintâi. El este plantația lui Iehova și rămâne drept pentru vecie. Acesta va face bogate îngrijiri pentru toți cei ascultători, și în el se găsește „hrană pentru toți”. Sub umbrele lui drepte, toată creațiunea, care ascultă de Iehova va găsi scut și adăpost, și se va nutri cu mâncările dătătoare de viață.

³³ Oamenii cu bun simț, cari se află acuma pe pământ și cari de altfel se numesc clasa Ionadab, sunt reprezentanți prin rădăcinile fragede din trunchiul vechi, cari atrași „de mirosul apei”, se silesc să caute pe Dumnezeu și sug adevărurile prețioase a Cuvântului său și ascultă de organizațiunea dreaptă de sub Christos; dacă așa fac, vor trăi. În copacul acesta nou vor fi aduși mai întâi membrii credincioși ai corpului lui Christos, cari sunt binecuvântați cu privilegiul de a putea fi făcuți o parte esențială a copacului sau a organizațiunei, prin care

celor ascultători dintre oameni. Le vor aduce binecuvântări. Între organizațiile și ca servul ei se afla clasa turmei mari. Profeții credincioși din vechea reprezentare prin fibrele rădăcinilor trunchiului copacului vechi, și din pricina credințioșiei lor vor constitui o parte a copacului celui nou; și în organizațiunea aceasta vor fi adunați toți cei cu bun simț, cari se consacrază cu totul lui Iehova Dumnezeu și Împărăției sale de dreptate. Copacul cel nou adevărat că este un copac al nădejdi. Acest copac poartă numele, pe care i-l dă Iehova; el

să se vestească și mădeparte pe pământ, pânăcând vor ajunge toți la cunoștința că Iehova este Cel Prea Înalt pe tot pământul, și că El poate și va și duce la împlinire, că pe toți aceia, cari cași Satan stăruese în mândria lor, îi va înjosi și îi va nimici cu-desăvârșire.

²⁵Iehova se folosește de lucrurile creațiunei pământene, să dea învățături importante acelorora, cari au o dorință sinceră să cunoască adevărul. El face acuma cunoscut că trufie și încomie a condus pe Lucifer la răceală și îi vor cauza nimicirea. În timp ce studiem cedrul nou,

Acest desemn s'a făcut depe o fotografie, care a fost luată pe țărmul unui lac canadian. Ea arată un trunchi de copac pierit și un copac tânăr, care a crescut din rădăcinile ajunse până la apă. Este o ilustrație a lucrurilor explicate în acest articol.

este organizațiunea lui Iehova. Iehova și-a pus numele sfânt pe Christos Isus, mântuitorul oamenilor și justificatorul lui Iehova; și acuma poruncește să se vestească mesajul că în Numele Lui (Christos Isus) trebuie să nădăjduiască toate neamurile.

²⁶Profeția lui Daniel, capitolul patru, încheie cu cuvintele: „Acum eu, Nabucodonozor, laud, înalt și slăvesc pe Împăratul cerurilor, căci toate lucrările Lui sunt adevărate, toate căile Lui sunt drepte, și El poate să smerească pe cei ce umblă cu mândrie.” (Vers 37) Martorii lui Iehova ca moștenitorii Împărăției asemenea laudă și măresc și slăvesc pe Împăratul cerurilor, și se bucură ducând poporului adevărurile sale. Adevărul său și judecățile sale se dau acuma în știință pe pământ, și trebuie

pe care Iehova l-a pus în locul aceluia cedru, care a fost destinat nimicirii desăvârșite, așa ne face Iehova să-i mulțumim că a găsit cu cale să reinființeze o organizațiune, care îi va fi credincioasă și devotată pe vecie și celor credincioși ai creațiunei, sale va aduce binecuvântări nesfârșite. Copacul cel mare depe pământ, pe care l-a văzut Nabucodonozor, a închipuit pe organizațiunea lui Satan, care acuma încurând va fi stărpită. Marele copac al nădejdi este organizațiunea de sub Christos Isus, în care vor fi aduși oamenii ascultători și acolo vor găsi viața vecinică. Numele lui Christos Isus este speranța lumii, și alt nume nu există, în care să poată nădăjdui oamenii. Toți aceia, cari au primit chemarea pentru Împărăție să mulțumească și să se vestească

că au fost binecuvântați cu ocazia cea mare de a cunoaște pe Iehova și să se bucore de privilegiul de a fi martorii săi și să aibă o anumită parte la justificarea Numelui său. Toți aceștia vor continua, sub conducerea lui Christos Isus și în mijlocul dușmăniei înfocate să ducă oamenilor de pe pământ vestea despre Iehova, despre împăratul său și despre Împărăția sa. Fericită este acum soarta martorilor lui Iehova, cari au privilegiul ca să vestească lucrările Lui, să cânte renumele său și să aibă o parte la justificarea Numelui sfânt al lui Iehova.

Intrebări pentru studiu

1. Ce pregătiri a făcut Iehova pentru justificarea Numelui său?
2. Ce a fost ilustrat aici profetic prin copac, care a fost tăiat și doborât și mai departe prin aceea că trunchiul a fost lăsat în pământ? Ce se arată prin copacul cel nou?
- 3—5. Arată că Daniel 4, vers 16 s'a împlinit.
- 6, 7. Cum ridică versul 17 scopul măreț al lui Iehova? Față de hotărârea vestită în versul acesta explică împrejurarea că Satan timp atât de îndelungat a avut domnia supremă.
- 8, 9. Arată cu ajutorul textelor doveditoare că cine este „omul cel mai de jos dintre oameni”, care se amintește aici, și cum îi dă Lui Cel Prea Înalt „împărăția oamenilor”. Cum descopere Scriptura regula pentru înălțarea adevărată de către Iehova a creaturilor.
- 10, 11. Pentru ce a fost important că Daniel a fost în stare să tălăcuască visul acesta? Explică că Daniel a fost îngrozit și îngrijorat de vis. Ce era dovada de conducere dumnezeiască în cuvintele lui Daniel adresate lui Nabucodonozor? Cum sunt a se aplica cuvintele lui Daniel în versul 19?
12. Care este aplicarea cuvintelor lui Daniel în versul 22, de cari s'a folosit, ca să facă de cunoscut ce reprezintă copacul și cum este a se aplica descrierea. Ce a fost chiar ilustrat prin copacul acesta?
13. La cine se referă hotărârea anunțată în versul 23? Explică cu texte scripturale, pentru ce s'a permis

că copacul acesta a putut să rămână timp atât de îndelungat?

14. Decarece Nabucodonozor a recunoscut pe Dumnezeu lui Daniel ca pe Dumnezeul dumnezeilor și Domnul împăraților, pentru ce a fost totuși așa tratat, cum se arată în versurile 24 și 25? Arată aplicarea explicării profetice și a hotărârei raportate aici.
- 15, 16. Care este aplicarea probabilă a cuvântării profetice din versul 26?
- 17—22. Explică, dacă Nabucodonozor ar fi putut trage folos din sfatul lui Daniel (vers 27). Dar ce a făcut și ce urmărire a avut? Cum este a se aplica aceasta asupra aceluia, pe cari Nabucodonozor i-a reprezentat sau ilustrat acolo?
- 23—26. Ce s'a ilustrat prin lanțurile de fier și aramă în jurul trunchiului cu rădăcini? Cum și când se împlinește profecția versului 31? Cine este vorbitorul în Daniel 4, versul 1, la ce timp se referă cuvintele și în ce fel?
- 27, 28. Când și cum va cauza Iehova recunoașterea suveranității sale, care se spune în versul 35?
- 29, 30. Descrie împlinirea versului 36 și citează alte profecții, cari s'au împlinit tot prin aceste evenimente.
- 31, 32. Cine este cedrul nou? Ce se spune în profecția lui Ezechiel despre „cedrul măreț”? Cum se va realiza creațiunea copacului nou și ce înseamnă aceasta pentru oamenii, cari sunt ascultători?
33. Când și cum vor fi aduși oamenii ascultători în copacul cel nou?
34. Cum a avut deja versul 37 o împlinire parțială.
35. Arată învățăturile importante, pe care le dă Iehova în profecția aceasta, aceluia, cari doresc cu sinceritate să cunoască adevărul. Cum se vor purta aceia, cari au fost favorizați cu cunoștința lui Iehova și a scopului său și pe mai departe cu privilegiul de a avea o parte la justificarea Numelui său?

W. T. din 15 Februarie 1934.

